

2/2018

Pôstna

Dušana Remetová

z básnickej zbierky: Quo vadis... Kam kráčaš... ?

*Či budem sám stáť v daždi,
či pohrdne mnou každý,
či bolesť nebude mať miery,
či ja človek malej viery
smiem aj vtedy žiadať:
„Zlутuj sa, odpusť mi.“,
môžem Ťa hľadať,
keď som uprostred tmy?*

*Odpoveďou Tvojou je:
„Ten, koho Pán miluje
je šviháný z každej strany,
trňový veniec je pre neho
prichystaný.*

*Už poznávaš s istotou,
že s Kristovou Golgotou
pretrpíme krvopotne,
Jeho vzkriesenie sa nás dotkne...*

*Preto aj keď zúbožená,
na kolená položená,
som pre Teba dôležitá osoba.
Neviem, čím by bol môj život bez
Boha...*

*Neviem, ani predstaviť si nechcem,
len tichučko šepcem,
Ty, prostredný golgotský kríž,
srdce moje mi stíš...*

PRE SOBOTNÉ VEČERY

7. 4.

Vzťah s Duchom svätým nás ponára do jedného tela

1Kor 12,13

Keď sa chceme dostať do osobného počítača niekomu, musíme poznať jeho prístupové heslo. Keď sa chceme zblížiť s druhým človekom, musíme o ňom vedieť aspoň základné informácie. Práve tak, keď chceme prístup do jedného Kristovho Tela, potrebujeme vzťah s Duchom Svätým. Kristus a Jeho Cirkev vytvárajú jedno Telo – ako Hlava a údy. Krstom sa stávame časťami Jeho Tela. A Duch pôsobí ďalej. Alebo lepšie povedané: chce pôsobiť v nás ďalej. Otázne je, či vôbec a do akej miery Ho púšťame k slovu a necháme prehovárať do nášho života.

Skrze Ducha, len skrze obnovovanie Svätým Duchom zostávame časťami Kristovho tela. Keď Ho nepočúvame, a keď hlas našich sebeckých predstáv či pýchy je silnejší, sú to ako zranenia na Kristovom tele. A vieme, aké je to ťažké, keď si zraníme niektorú časť tela. Keď si zlomíme nohu, porežeme prst, buchne hlavu, keď nás bolí zub – spôsobuje nám to bolesť. O čo viac cíti bolesť Kristus, keď časť Jeho Tela – my, nepočúvame zjednocujúci hlas Ducha Svätého a neudržiavame s Ním vzťah. Ak si s Duchom Svätým nebudujeme blízky vzťah, odpadávame od Kristovho tela, strácame „prístupové heslo“ ku Kristovmu telu.

„**Jedno telo**“, o ktorom Pavol hovorí, nám otvára aj myšlienku univerzálnej

Cirkvi, ktorej Hlava je Kristus. Jednotlivé kresťanské cirkvi sú potom len časťami Tela, ktorej je Kristus Hlava. To je krásny, optimistický pohľad na rozdelenú Kristovu cirkev!

A pokojne máme nechať človeka, nech je aj hociakej národnosti (či už Žid, alebo Grék..., alebo iný...) nech sa obráti na kresťanské náboženstvo, lebo keď bude pokrstený, v tom momente sa stáva časťou Ježišovho Tela. A tým súčasťou nášho spoločenstva.

Duch nám dáva prístup do jedného Tela a zjednocuje nás. Roztrieštených spája, roztrúsených zhromažďuje, vzdialených povoláva, pomýlených a zmätených osvecuje. Všetko kvôli jednote v Kristovi.

Počúvajme Boha v Duchu Svätom. Lebo Jemu záleží na jednote, na celistvosti, na svornosti, na zhode alebo aspoň dohode. Dajme väčší priestor Duchu jednoty v našich spoločenstvách. Dajme priestor Duchu jednoty aj v ekumenických snaženiach. Nie je priestor na zaháľanie. Stále máme čo robiť, aby Duch Svätý konal cez nás Svoje dielo jednoty, ktorá je medzi nami ešte taká nedokonaná... AMEN

Marta Chlπίková

Modlime sa: *Odpusti nám, Bože, našu pýchu a sebecké predstavy. Ďakujeme, že napriek nim nás nezavrhuješ navyky, ale snažíš sa nás priviesť ku pokániu a do Tvojej náruče, do Tvojho tela. Prosíme, drž nás stále pri duchovnom živote a v službe Tvojmu telu. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Duch Svätý viedol ku láske ku rôznym ľuďom.

Rozhovor: Čím som v Kristovom tele? Rukou, čo vie pomáhať? Okom, čo vidí potreby a hĺbku duše? Ústami, čo hovoria Kristove slová v pravý čas? Nohami, ktoré nesú Evanjelium?

Podporme sa: V poznávaní svojich obdarení a ich realizácii.

Prosme za: Cirkev, aby sa zbavila formálnosti a jednotvárnosti v prospech pestrosti darov Ducha, nech si slúžime navzájom.

14. 4.

Kresťanstvo nie je sólo beh

1 Korinským 12,14

Apoštol Pavol píše jasne a jednoducho – takto funguje cirkev! Potrebujeme sa navzájom. Žiadna „*One man show*“, teda „*systém jedného muža*“. Je to tímová práca! Je to Pánov princíp, ktorému musí rozumieť úplne každý, pretože úplne každý má telo, jednotlivé časti, končatiny. Ak je náhodou niekto mrzák, rozumie tomuto prirovnaniu dvojnásobne, pretože si uvedomuje, že mu niečo k plnohodnotnému životu chýba. Takže nikto z nás nemá výhovorku.

Už pri písaní listu do Ríma, keď sa snaží povzbudiť aspoň takto na dialku tamojší cirkevný zbor, tento princíp zdôrazňuje: „*Lebo ako v jednom tele máme mnoho údov, ale všetky údy nevykonávajú tú istú činnosť, tak aj my mnohí sme jedno telo v Kristovi, jednotliví však sme si navzájom údmi*“ (Rim 12,4-5). Nie je podstatné, či sú naše cirkevné zbory veľké alebo malé, či máme členov 50 alebo 2000. Len si predstavme, ako by náš cirkevný zbor fungoval, ak by sa do zborového života zapojilo aspoň 50 veriacich. Myslím zapojených aktívne,

ochotne, so srdcom. Slúžiaci s tými darmi, ktoré do Pána Boha dostali. Ako by to vyzeralo? Ako by to tam žilo? Pavol to v liste do Ríma rozvádza:

„*Keďže však máme rozličné dary podľa milosti, ktorá nám je daná; kto má proroctvo, nech ono súhlasí s vierou; kto dar služby, nech slúži; kto dar vyučovania, nech vyučuje, kto dar napomínania, nech napomína; kto dáva, nech dáva z úprimnosti; kto je predstavený, nech je horlivý; kto činí milosrdenstvo, nech je ochotný*“ (Rim 12,6-8).

Skúsme si doplniť, ktoré služby vnímate, že vo vašom cirkevnom zbore chýbajú, a mohli, resp. mali by tam byť. A tiež hľadajme odpovede, prečo tieto služby absentujú, čo je toho príčinou. Je žiaľ, smutné, že stále a znova musíme konštatovať, skoro pri akejkoľvek téme, že to alebo ono z Božích princípov a zásad v našej cirkvi vážne absentuje. Že sa to telo nepodobá na „*Kristovu cirkev a nevestu*“, ale na niečo chromé, nefunkčné, nefungujúce.

Našťastie pre každého z nás, fungujúce a Bohom požehnané princípy Svätého Písma sú tu pre každého z nás k dispozícii. Je stále len jedna Hlava tohto tela – Pán Ježiš Kristus. Otázka je, či nájdeme v sebe a v našich zboroch dostatok pokory, aby sme začali spolu, v jednom Duchu – od Kristovho kríža.

Máme vieru aj odvahu si spolu sadnúť, modliť sa a premýšľať, ktoré služby a dary chce v našich zboroch veľmi konkrétne Boh použiť? Vieme pomenovať, čo je v našej situácii potrebné robiť? Aké služby podporiť a rozvinúť? Sme ochotní sa pre to obetovať?

„Všetci máme dary,“ z ktorých bude raz na súde Boh od nás vyžadovať, aby sme mu vydali počet. Čo Mu prinesieme?

Stanislav Kocka

Modlime sa: *Odpusti nám, Bože, že tak málo myslíme na súd a málo nás to smeruje k využívaniu svojich talentov. Prosíme, usmerňuj nás svojím Duchom, dávaj nám pokoru, aby sme sa Ti poddali a mohli byť užitoční pre Teba. Amen.*

Svedectvo: Ako mi poslušil niekto svojím darom.

Rozhovor: Čo zanedbávame zo svojich obdarovaní? Nevtláčame niektorých ľudí do práce, na ktorú nie sú povolani Bohom?

Podporme sa: Modlitbou, aby sme spoznávali svoje skutočné povolanie od Boha.

Prosme za: Žiakov, aby sa pri príprave povolania riadili aj svojím duchovným obdarovaním.

21. 4.

Telo je jednota v pestrosti služby

1 Korinským 12,15-21

(O žiarlivosti, závidí, reptaní, povyšovaní sa, ponížovaní iných a podobných nešvároch v cirkevnom zbore, alebo o jednote v rozličnosti.)

Duch Svätý nám skrze apoštola Pavla pripravil a podáva úžasný spôsob fungovania cirkvi Kristovej v tomto svete. Cirkev funguje ako ľudské telo – jednota v rozličnosti. Toto by si mali znovu a znovu uvedomiť všetci predstavení a tvorcovia všetkých modelov cirkvi a cirkevných zborov.

Už pri stvorení sveta je toto zrejmé na prvý pohľad: náš Stvoriteľ miluje rozličnosť a pestrosť. Stvoril úžasný a dobre fungujúci svet – napriek všetkým prírodným katastrofám. Všetko tvorí jeden celok a množstvo jednotlivých častí. Všetko má svoje miesto, svoju funkciu,

svoj význam, všetko sa navzájom podporuje, dopĺňa, prelína, navzájom si slúži. Každá maličkosť je súčasťou obrovského celku. Funkčnosť, krása, zmysel, všetko je v tom zahrnuté. Dokonca aj tie katastrofy.

Tento model predkladá Duch Svätý aj pre vznik a funkciu cirkvi v tomto svete. Je to spoločenstvo v rozličnosti, jednota v službe navzájom a spolu navonok. Spoločenstvo veriacich, rovnocenných, Božích detí, vykúpených Kristových. Pričom každý je iný vzhľadom, vzrastom, psychikou i somatikou. Vystrojených duchovnými darmi (R 12; 1Kor 12). Nikto nerobí všetko, ale každý niečo. Farár, vedúci besiedky, mládeže, spevokolu, pokladník, kostolníčky, kurátori, dozorcovia, presbyteri, hospodári a mnohí ďalší. Hlavou je Kristus. Duch Svätý to znázorňuje podrobnejšie v liste Ef v 4. kapitole.

Problémom býva „človečina“. Naše ľudské vlastnosti, tie horšie stránky našich pováh, ako sú naznačené v nadpise. Preto si apoštol Pavel dal v 1.liste Korinským záležať, aby nás na toto upozornil. A to zďaleka nevedel o funkciách ľudského tela, ľudského organizmu, toľko, ako my. Dnes by hovoril o bunkách, o zažívacom a dýchacom trakte, krvnom obeh, nervovej sústave, kĺboch, svaloch, kostiach... Hovoril by možno aj o zdravej a správnej výžive, o škodlivosti prejedania sa sladkosťami či tukmi, nestriedmosti. A o všeličom inom, čo je dnes známe už aj deťom.

Závisť, žiarlivosť, reptanie, osočovanie, znevažovanie, povyšovanie, či ponížovanie a podobné podoby hriechu, vedia narobiť v cirkevnom zbore mnoho zla a znefunkčňujú celkový organizmus zboru pri jeho hlavnej úlohe – totiž zves-

tovaní evanjelia. Uvažujme o tom a hľadajme možnosti nápravy tam, kde sú veci pokazené. V láske a pokore, porozumení a vzájomnej úcte.

Rozhovor: O tom, ako funguje cirkevný zbor, ktorého som členom. Čo by bolo potrebné zmeniť, zlepšiť. Ako funguje ECAV – pokiaľ o tom niečo viem.

Modlitba: *Otče náš nebeský, ktorý si skrze Ducha Svätého ustanovil cirkev kresťanskú, aby zvestovala evanjelium a činila učeníkmi Ježiša Krista všetky národy. Ďakujeme za Tvoju milosť, že aj my sme súčasťou Tvojej cirkvi, že aj nás chceš používať v tej veľkej službe spásy. Posilňuj nás, aby sme boli verní, aby sme všetko konali v pokore a s láskou, v porozumení a úcte. Prosíme za naše cirkevné zbory (pomenovať aj svoj), za našu ECAV, ale aj celú cirkev Kristovu, aby si ju reformoval, pripravoval, očisťoval a rozhojňoval k Tvojej sláve. Amen.*

Josef Grexa

28. 4.

Neoslavujme kresťanské celebrity, všimajme si prácu nenápadných

1Kor 2,22-25

Božie Slovo nás uisťuje o tom, že cirkev – spoločenstvo veriacich v Krista, je živé telo skladajúce sa z mnohých údov. Niektoré údy pomáhajú vo vykonávaní činností (ruky), alebo v napredovaní (nohy). Ale je veľa údov – orgánov, ktoré vykonávajú iné funkcie, aby telo žilo. Ak v našom tele zlyhá nejaký orgán, sú aj také, ktoré môžu prevziať jeho úlohu, aby organizmus neskolaboval. Ale neplať to pre každý orgán.

Ak si túto skutočnosť aplikujeme pre cirkev, možno sa náš názor a pohľad úpl-

ne zmení. Pretože si iba málokedy spojíme obraz nášho tela s cirkvou. Ak sa nad týmto naozaj zamyslíme, začneme cirkev vnímať celkom inak. Asi aj v tom je problém, že sa touto témou málo zaoberáme a tak nám uniká podstata. Pre Boha je každý človek dôležitý, zvlášť veriaci, ktorý sa k Nemu hlási. On nerobí rozdiely, každý úd je pre Nehu vzácný a túži po tom, aby naplnil Jeho plán. Práca mnohých je viditeľná, ale sú údy aj skryté, ktoré v tichosti na modlitbách plnia Božiu vôľu.

Pán Boh stvoril telo tak, aby v ňom nebol rozkol, ale aby sa o seba vzájomne starali. Ešte vyšší stupeň je, že vedľa spolu trpieť i radowať sa. Musíme si túto skutočnosť uvedomiť a snažiť sa žiť podľa toho. Potrebujeme sa navzájom, aby cirkev fungovala. Každý úd, ktorý vypadne, aj keď sa možno dá nahradiť, ale určite chýba.

Žiaľ, realita nás niekedy presvedča o inom: navzájom sa žerieme, ohovárame, sledujeme, kto je duchovnejší, kritizujeme tých, ktorí sa namáhajú a popritom môžu spraviť chybu. Ba často si pomyslíme aj na to, že bez niektorých údov by to bolo príjemnejšie. To je presne tak, ako by sme sa chceli zbaviť niektorých orgánov z nášho tela, lebo sa nám nepáčia. Žiarlivosť a hádky narúšajú nielen vzťahy, ale zraňujú celé telo. Mnohé údy ochorejú a opúšťajú cirkev.

Je to naozaj obrovská moc, ktorá pochádza od Boha, že cirkev dodnes existuje a ani brány pekelné ju nezničili. Telo potrebuje a výživu: vzduch, vodu i chlieb. Pre cirkev je dôležitá modlitba, živá voda a chlieb – Pán Ježiš Kristus. Ak sa Ním budeme nasycovať, tráviť s Ním svoj čas, staneme sa údmi, z ktorých bude mať nielen radosť, ale budeme prinášať aj la-

hodné ovocie. Poďme za Pánom Ježišom, vyznajme i dnes, že Ho potrebujeme a nechajme sa Ním premieňať!

Prosme: za seba i druhých, aby sme pochopili tajomstvo Tela Kristovho – Cirkvi, aby sme sa stali údmi, ktoré vykonajú to, čo majú vykonať!

Modlitba: *Drahý Otče nebeský, zmiluj sa nad nami! Odpusť nám, že sme nepochopili, že Cirkev nie je nejaká organizácia, ale živé telo, skladajúce sa z mnohých údov. Odpusti nám, že sme mnohé údy znevažovali a zraňovali. Prosím, zohni sa k nim, uzdrav, posilni a postav na svoje miesto. Očisťuj nás a dávaj nám múdrosť zhora, aby sme naplnili Tvoju vôľu nielen v našom živote, ale aj v Cirkvi. Otvor nám oči, aby sme videli, otvor nám uši na počúvanie a zatvor nám ústa, aby sme vedeli mlčať, keď treba. Odstráň od nás každé ohavné slovo, ktoré nebuduje, ale posväť naše pery, aby z nich vytekala len sladká voda. Ďakujeme, že Ty si Boh spravodlivý a Tebe patrí Cirkev, ktorú vykúpil Tvoj drahý Syn a náš Spasiteľ, Pán Ježiš Kristus. Amen.*

Alica Pipperová

5. 5.

Žijeme vzájomným trvalým súcitom? Alebo je Cirkev len povinnou jazdou v nedeľu?

1 Kor 12,26

Minulú sobotu sme sa mohli zamýšľať nad Cirkvou, živým telom, ktoré sa skladá z mnohých údov. Ak sa pozrieme na naše vlastné telo, jeho výzor a funkcie jednotlivých orgánov, je to naozaj prenádherne Božie dielo, kde všetko so všetkým súvisí, a každý orgán (úd) má vlastnú dôležitú úlohu. Ak nám nejaký

orgán zlyhá, alebo ochorie, dbáme o to, aby sa mu čo najskôr dostalo správnej opatery a znovu vyzdravelo. Toto by sme si mali uvedomiť aj v prípade Cirkvi, ak nám nejaký úd ochorie, alebo vypadne, mali by sme na modlitbách prosieť o jeho skoré uzdravenie a návrat.

Ak si naozaj uvedomíme, že každý úd je potrebný, tak sa začneme na seba pozeráť trochu inak. Božie Slovo nás nabáda, aby sme sa radovali s radujúcimi a plakali s trpiacimi. Veď nás to musí trápiť, ak je niekto chorý, alebo trpí a naopak, mala by nás preniknúť radosť, keď sa niekomu darí a raduje sa.

Cirkev môžeme chápať ako viditeľnú – tá, ktorá zhromažďuje kresťanov a rozdelila sa na mnohé denominácie a potom neviditeľnú – Nevestu Pánovu. V nej sú spojení veriaci v Pána Ježiša Krista Duchom Svätým, a pre tú si príde Pán Ježiš. Takže je v prvom rade dôležitý vzťah s Ním. A potom spoločenstvo veriacich, kde je možnosť modliť sa, zdieľať, budovať a silnieť. Ak niekto naozaj miluje Pána Boha, bude túžiť po stretnutí s Ním, túži sa s Ním rozprávať i vylievať Mu svoje srdce. Nemyslím si, že nejaké formálne náboženstvo alebo zvyky sú vstupenkou do Cirkvi. Občasná návšteva kostola nemôže naozaj naplniť potreby hladného kresťana. Ak nepoznám bratov a sestry, tak sa nemôžem zžiť s ich radosťami, starosťami a problémami. Iba pravý vzťah môže vybudovať niečo krásne a plnohodnotné. Účasť na rôznych aktivitách zboru je dôležitá nielen pre zbor, ale aj pre jednotlivcov.

Každý úd by mal spoznať, aká je jeho úloha, aké má dary, čím môže byť aj na prospech iných. Ak pracuje len pár údov, môže sa stať, že sa skoro unavia a už nebudú vládvať. Volajme k Živému Bohu, aby sme poznali, kde je naše miesto, akú

úlohu máme vykonávať v Jeho tele. On je milostivý a hojný v daroch, tak verím, že s pomocou Ducha Svätého každý úd zaujme svoje miesto v Cirkvi.

Prosme: za to, aby sme sa stali každý aktívnym a zdravým údom v Cirkvi.

Modlitba: *Pane Ježišu, Cirkev je Tvoja Nevesta, po ktorú sa raz vrátiš. Tešíme sa na to stretnutie, lebo nás čaká Svadba Baránkova. Tvoja nevesta si oblečie biele šaty. Prosíme Ťa, aby sme boli jej súčasťou. Mnohým veciam nerozumieme, ale Ti dôverujeme a túžime Ti patriť. Očistiť nás a pomáhaj nám, aby sme pochopili svoju úlohu tu na zemi, aj v Cirkvi. Vybuduj z nás údy, ktoré Ti budú poslušné a tak naplnia Otcovu vôľu. Ďakujeme, že si vždy s nami a na pomoc nám posielaš Ducha Svätého. Amen.*

Alica Pipperová

12. 5.

Boh určil, kto bude akým orgánom v tele Kristovom. Nesmieme žiadnu službu potláčať

1K 12,27-30

Generálne presbyterstvo ECAV schválilo o hovorení jazykmi: „*Keď napomáha jednote vo vnútri cirkvi a budovaní cirkevného zboru, treba si ju ceniť ako jednu z výrazových foriem súkromnej (individuálnej) zbožnosti.*“

Keď som videl toto vyhlásenie, mal som radosť. Niežeby som hovorenie v jazykoch zbožstvoval. Ale je v Biblii. V Božom slove. A čo povedal On, to je naozaj božské.

A čo sú tie jazyky? Slová, ktorým rozumie iba Boh a nie ľudia (1 K 14,2; R 8,26). Načo nám to Boh dal? Domnievam sa, že kvôli hriechu. Duch Svätý cez

nás vypôsobí modlitbu, čo sa nám nepáči. Radšej by sme ju nevyslovili. A tak ju zabalí do nezrozumiteľného jazyka.

Keď už budeme úplne bez hriechu, jazyky umlknú (1K 13,8-10). Ale zatiaľ im nesmieme brániť (1 Korinským 14,39). Bránilo sa však a tak mnohí nádejní mládežníci odišli. Niekedy do spoločenstiev, ktoré to prehánajú s týmto darom Ducha.

Trápilo ma, keď som videl, ako predtým teológovia prekrúcali Písmo: „*Veď jazyky vlastne boli len hebrejčina, či iná cudzia reč, ktorú sa ľudia prirodzene naučili.*“ Ako som na to reagoval? Vzburou? Zákopovou vojnou? Nie. Hlavne modlitbami. Niekedy som však napomenul teológov. **Napomenutie treba. Ale nie sústavný boj. Sústavne sa musíme pokoriť pred Bohom:** „*Ty si hlavou Cirkvi, Ty urobíš poriadok!*“

Neviem, či práve moje modlitby pri niesli zmenu. Ani to nechcem vedieť. Ale Pán Cirkvi si Svoje telo uzdravuje na obraz, ktorý sa Mu páči. **On sa rozhodol, že niektorí ľudia majú slúžiť aj nezrozumiteľne – jazykmi.** A iní majú do toho vnášať porozumenie.

Samozrejme, **Boh stvoril aj učiteľov.** Dal im jasnú myseľ a túžbu chápať Bibliu, ako bola napísaná. Povzbudzujú Cirkev: „*Pozrite, aká múdrosť nám prišla od Boha v Písme! Hľa, ako mení život k lepšiemu!*“

Vo svete platí: „*Každá líška svoj chvost chváli!*“ V Kristovom tele je to však iné. **Druhých máme považovať za hodnotnejších** (F 2,3). Kto je učiteľ a jasne vykladá Slovo, má chváliť tých, čo hovoria jazykmi. Veď prejavujú veľkú oddanosť a vieru. Hovoria priamo Bohu tajomstvá (1K 14,2) a budujú sa.

Oni tiež nemajú spyšnieť a tvrdiť: „*Kto nemá jazyky, nepatrí do Cirkvi!*“

(1K 12,21). Nech si vážia vyučovanie: „*Ja vo svojej službe síce hovorím tajomstvá, ale nerozumiem im. Potrebujem aj učiteľa, aby mi vysvetlil veci, lebo inak poblúdime, ako sa stalo viacerým...*“

Je tu však aj niečo väčšie: „**Usilujte sa o lásku a horlite za duchovné dary, najmä však, aby ste prorokovali**“ (1K 14,1).

Duchovné dary sú dary milosti (1K 12,4). No a milosť je súčasťou lásky. Nedá sa to oddeliť. Každý z nás má milovať. Tým sa nemyslí túžba: „*Ja som tak zamilovaný, chcem s ňou chodiť, lebo po nej túžim!*“ Ide o lásku, ktorá dáva (grécky agapé). – „**Nikto nemôže väčšími milovať, ako keď život položí za svojich priateľov**“ (J 15,13). Áno, aj zamilovanosť je dobrá, ale nesmie sa zvrhnúť na sebeckosť. Má nás učiť, aby sme si vážili druhého, aký je a obetovali sa zaňho.

Ešte sa opýtajme: „*Prečo je prorocko také dôležité?*“ **Práve v ňom sa Pán Ježiš najviac prejavuje ako Hlava.** Tá má v sebe rozum, aj zmysly. Spasiteľ vidí dopredu. Počuje, čo majú ľudia na srdci, aj keď o tom nehovoria. Rozumie všetkému a vie dať účinné riešenie.

Kedysi som mal myšlienky: „*Musíme sa venovať v zbore mužom. Nech sa naučia duchovne bojovať.*“ Žiaľ, nie som farárom a nepodarilo sa mi to presadiť. Onedlho sme stratili dvoch mužov (dohromady ich máme asi 5), jeden skončil pod vlakom, druhý neumrel, ale čosi zlé sa stalo. Možno by im pomohlo porozumenie duchovnému zápasu. Priznám sa, že neviem, či tá moja myšlienka bola prorockom. Aj preto som príliš netlačil na tú službu.

Máme však úlohu: „**Modlime sa za prorocko.** Nech mu viac rozumieme, nech o ňom Cirkev vyučuje.“ Biblia tvrdí, že ním nemáme pohrdať, ale všetci

majú prorokovať po poriadku (1K 14). Tiež máme vedieť rozoznať falošné od pravého.

Modlime sa: Pane Ježišu, Ty si Hlavou Cirkvi. To znamená, že vidíš, aj počuješ, tiež poznáš všetko a hlavne máš právo riadiť Svoje Telo. Ďakujeme, že na to chceš používať aj ľudí, ktorým dávaš dar prorockva. Prosíme, daj, aby mu Cirkev lepšie rozumela a aby sa o ňom správne vyučovalo. Amen.

Svedectvo: O duchovnom dare, ktorý posilnil moju lásku, či spravodlivosť.

Rozhovor: Aké duchovné dary sú v Biblii spomenuté? Akú majú hodnotu? Pohrdame takými, aké nemáme?

Podporme sa: Modlitbou, aby sme porozumeli, aký dar milosti má Duch Svätý pre nás a aby sme ho vedeli uplatniť na budovanie Cirkvi.

Prosme za: Školy – biblické, aj bohoslovecké fakulty, aby učili aj narábať s duchovnými darmi, hlavne s prorockom.

Peter Dubec

19. 5.

Jednota cirkvi ako dôsledok jednoty v Trojici

Ján 17,10-11

Učenie o Trojici svätej. Učeníci Pána Ježiša o ňom ešte nič nemohli vedieť. Aj keď im v mnohom už ich Majster naznačil, stále žili vo svojom pôvodnom židovskom presvedčení, že Boh je len jeden a prísť s myšlienkou Božej trojjednosti, na to ešte nebol čas. Učeníci sami by to ešte neprijali. Až keď príde Boh vo Svojom Svätom Duchu, až vtedy budú takým veciam naučení. Pán Ježiš im to povedal (J 16,12-13): „**Ešte mnoho vám mám povedať, ale teraz neznesiete. Keď**

však príde On, Duch pravdy, uvedie vás do všetkej pravdy.“

Učenie o Trojici je preto síce biblické, ale cirkev ho spoznala až v pobiblickom období. Až keď bol zoslaný Svätý Duch a až keď to ľuďom On zjavil. Dovtedy si opakovali mnohé slová Pána Ježiša, keď hovoril o Sebe, že On a Otec jedno sú, že kto videl Jeho, videl Otca a podobne. A tiež že to, čo ich nestihol naučiť ako Syn, naučí ich ako Duch. Ale spojiť to dohromady si nedovolil nikto práve z obavy, že tým sa postavia proti jedinečnosti Pána Boha.

Dnes už Pána Boha všetky cirkvi (až na malé výnimky) poznajú ako trojjediného Boha. Takýmto spoznaním Pána aj lepšie chápeme všetky tie inak záhadné slová Pána Ježiša, kde hovoril o Sebe, o Otcovi, o Duchu a stále to zamieňal.

Pán Boh je v Trojici jeden, ale zároveň o Ňom hovoríme, že ho poznávame ako tri osoby: Otca, Syna a Ducha. Ako rozlišujeme jednotlivé osoby Božej Trojice? Tu už siahame do vysokej teológie. To vôbec nie sú jednoduché veci. Mnohí ľudia iba sklonia hlavu a povedia: *Nerozumiem tomu, ako môže byť jeden Boh a zároveň sú Traja. Nerozumiem, ako sa mohol Pán Ježiš modliť v Getsemanskej záhrade k Svojmu Otcovi, ak je Bohom On sám. Nerozumiem, ako mohol Pán Ježiš na kríži povedať: „Bože môj, prečo si ma opustil?“*, ak je On sám Bohom, ako vyznávame.

Naozaj je tých slov „nerozumiem“ príliš veľa. V teológii poznáme tzv. učenie o perichoréze, v ktorom vnímame síce jednotlivé osoby ako oddelené, ale zároveň ako také, ktoré vždy spolu pôsobia. Preto keď hovoríme, že Boh ako Otec stvoril svet, platí zároveň, že pri tom bol prítomný aj Boh ako Syn a Boh ako Duch. Aj keď by nebolo celkom správ-

ne povedať, že teda aj Boh Syn je potom Stvoriteľom a rovnako aj Boh Duch svätý, predsa len na veľkom diele stvorenia spolupracovali. V našej slovenskej literatúre o tom asi najviac píše nedávno zosnulý prof. Igor Kišš vo svojom diele Svet je Boží.

Ak Pán Boh koná takto, že sa ne-správa ako traja nezávislí Bohovia, a na druhej strane my ako cirkev sme telom Kristovým (1K 12,27) – som presvedčený, že potom tzv. arcipastierska modlitba Pána Ježiša v jej časti (J 17,10-11) je modlitbou práve za takúto jednotu. Pán Ježiš veľmi dobre poznal človeka aj s jeho slabosťami. Vedel veľmi dobre, ako sa kvôli názorom (a tiež nepresným informáciám, ku ktorým sa dostávame) dokážeme ľahko rozísť. Vyslovene predvídal neskoršie rozdelenie Jeho cirkvi na všetky možné denominácie, ktorými bude jeho cirkev trpieť.

Snažme sa aj my v našich cirkevných zboroch, na miestach, kde žijeme, pôsobiť radšej k jednote, k hľadaniu spoločných názorov podľa jedného Písma, namiesto rozdeľovania sa a otáčania sa k sebe chrbtom!

Luboslav Beňo

Modlime sa: *Ďakujeme Ti, Bože, za Tvoju lásku. Že Ty si láskou. Nemôžeš byť sám ani v sebe, ale si jednota troch osôb, ktoré sa nekonečne milujú. Prosíme, ži túto lásku aj medzi nami a v nás. Amen.*

Svedectvo: Ako mi prežitie jednoty s Bohom pomohlo žiť jednotu s ľuďmi.

Rozhovor: Predstavme si hlbokú lásku medzi Božími osobami. Rozumieme, že keď trpel Syn, trpel aj Otec?

Podporme sa: V jednote – odpúšťajme si a uzdravujme si navzájom srdcia a vzťahy.

Prosme za: Jednotu v Kristovi. Aby sa ľudia zbližovali s Ním a v Ňom.

Pridržajme sa hlavy, aby sme neodpadli od tela ako dekubity

Kol 2,18-19

Keď si pozorne čítame list Kolosenským, sme vtáňovaní to Pavlovej mysle a srdca, kde hrá „prím“ jedine Pán Ježiš Kristus. Apoštol je fascinovaný touto druhou Božou Osobou a naliehavo a presvedčivo nám Spasiteľa vykresľuje. Veď premýšľajme: **„aby ste chodili hodní Pána, na Jeho úplnú ľúbosť, prinášajúc ovocie v každom dobrom skutku, rastúc v poznaní Boha, všemožne posilňovaní mocou Jeho slávy ku všetkej vytrvalosti a trpezlivosti“** (Kol 1,10-11); potom čítajme ako básnický opisuje Pána Ježiša vo veršoch prvej kapitoly 14-20. A pokračuje: **„Tajomstvo od vekov a pokolení skryté, ale teraz vyjavené Jeho svätým, ktorý chcel Boh dať poznať, aké je bohatstvo slávy tohto tajomstva medzi pohanmi. A týmto je Kristus vo vás, nádej slávy“** (1,26-27). Celý list pokračuje v tomto duchu.

Zásadná otázka pre kresťana teda je: *Kto je pre teba „hlava“?* Koho skutočne nasleduješ a vo svojom srdci a myslí poslúchaš? Nie o kom rozprávaš či kážeš. Diabol urobí všetko preto, aby našu pozornosť sústredil na všetko možné, okrem Pána Ježiša Krista. Pokojne Ho môžeme spomínať v modlitbe, spievame o Ňom, ale v praktickom, každodennom živote s Ním nepočítame, je to pre nás len Božie meno, ktoré patrí do kostola alebo do Biblie. Tiež to môžu byť náboženské veci a pojmy, pekné kresťanské frázy, úkony, formy a tradície, na ktoré sa sústredíme a ktoré s presvedčením vykonávame. Pritom ale ignorujeme to

najkľúčovejšie – vzťah s Bohom skrze Ježiša Krista. Nezabúdajme, že ak nie sme kresťania každý deň, nie sme nimi ani v nedeľu.

Falošní učitelia v Kolosách mali chybný pohľad na Krista, ktorého považovali za menej ako Boha. Práve preto Pavol v tomto liste dáva tak zásadný dôraz na Pána Ježiša: **„Hľadte, aby vás niekto nestrhol mudráctvom a prázdny mánením podľa ľudského podania, podľa živlov sveta, a nie podľa Krista, lebo v Ňom prebýva všetka plnosť božskosti telesne, a aj vy prišli ste k dokonalosti v Ňom, ktorý je hlavou každého kniežatstva a moci“** (2,8-9).

Títo učitelia vystúpili s tvrdením, že koloskí kresťania potrebujú viac pokory (možno ju okázalejšie prejavovať), potrebujú špeciálne anjelské zjavenia a potvrdenia – potrebujú sa „naháňať“ za videniami a zázrakmi, kontaktovať sa s anjeli. Ináč povedané – Kristus nestačí. Tieto reči mladým kresťanom zneli lákavo a asi aj veľmi duchovne, veď dostať viac zjavenia, viac poznania, viac múdrosti – prečo nie. Môže to byť na škodu? Pravdou ale je, že za tým všetkým je ukrytá pýcha a namyslenosť, samolúbosť a povyšovanie. **„Ja som mal zjavenie, ja mám väčšie poznanie, mne sa zjavili anjeli a komunikujú so mnou, mňa má Boh viac rád a používa si ma...“** Pokojne by sme mohli pokračovať, ale asi každý z nás vieme, ako je takéto premýšľanie nebezpečne a ako ľahko nás naše „ja“, keď ho príliš hladkáme, odvedie od pravdy. **Hľadte, aby vás niekto nestrhol mudráctvom a prázdny mánením podľa ľudského podania, podľa živlov sveta, a nie podľa Krista...“**

Nenechajme sa pripraviť o „odmenu“, alebo ako to trefne prekladá ekumenic-

ký preklad: „*nech vám nikto neupiera podiel na vykúpení...*“ Veď len vďaka dielu a obeti Pána Ježiša máme: odpustené hriechy, večný život, najdokonalejšieho Pastiera, Kráľa a Učiteľa, len v ňom máme „*pokoj, ktorý prevyšuje každý rozum*“, len v ňom máme niekoho, kto nás bezpodmienečne a nekonečne miluje a túži s nami prežiť tento pozemský život a v nebi nám už pripravil miesto, lebo tam s nami počíta.

K tomu, čo ON pre nás urobil, už nie je možné z našej strany nič pridať, len Ho bezpodmienečne milovať a s vierou poslúchať Jeho prikázania.

Preto sa vierou a nekompromisne pridŕžajme Hlavy, lebo len tak môže správne fungovať Jeho cirkev – Jeho telo. Len vtedy je požehnaním pre svet, soľou a svetlom. Aj keď sa nám môže zdať, že sme od tejto predstavy v týchto ťažkých časoch vzdialení (a žiaľ, je to tak), práve cez pravé pokánie sa môžeme kedykoľvek opäť napojiť na ten jediný pravý „*vínny kmeň*.“ Nepotrebuje k tomu žiadne zvláštne „pokorné“ pózy, žiadne špeciálne zjavenia, ani rady anjelov či telesných a na seba zameraných ľudí.

Veď, „*ako sme prijali Ježiša Krista, Pána, tak v ňom žijeme, zakorenení a na ňom budovaní, upevnení vierou...*“ (2,6-7).

Stanislav Kocka

Modlime sa: *Pane Ježišu, ďakujeme, že Ty si všetkým pre nás. Ďakujeme, že skrze Teba a pre Teba bol stvorený svet a Ty si nám vydobyl aj miesto vo večnosti. Prosíme, udržuj nás vo viere v Teba, nie v naše schopnosti. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Pán Ježiš vedie.

Rozhovor: Kto je hlavou môjho života? Kto, alebo čo v ňom rozhoduje?

Podporme sa: Svedectvami, že poslúchať Ježiša je najlepšie.

Prosme za: Misionárov, aby boli hlboko zakorenení v Ježišovi a hlásali v prvom rade Jeho.

2. 6.

Je v cirkvi dostatok času na spoločný rast?

Ef 4,11-15

Farár je taký „univerzál“ – vie všetko, všade bol, všetko videl a musí to zvládnuť. Samozrejme to píšem s určitým nadsadením, ale zase, koľkí z farárov to takto vnímajú a sú do takéhoto postoja vmnipulovaní.

Už na fakulte sa pripravujú, že musia zvládnuť a odkontrolovať všetko, od pokosenia trávnik, účtovných vecí či vedenia každého zhromaždenia všetkých vekových kategórií.

Farár musí vyučovať náboženstvo. Ale čo sa deje, ak na to vôbec nemá dar a nemá k tomu vzťah? Je jednoduché si pripraviť pár vecí, prefotiť materiály, pripraviť aktivítku. Ale ovocie? Akurát tak znechutí deti a doslova im zavrie dvere do Božieho kráľovstva.

Farár musí vedieť pracovať od mládeže po dôchodcov. Vyžaduje sa od neho, aby podľa možností viedol spevokol, navštevoval chorých a trpiacich.... a takto by sme mohli ešte dlho pokračovať.

Otázka je ale, koľko cirkevníkov je zapojených do aktivít svojho cirkevného zboru? Keď je potrebné viesť besiedku, starať sa o chorých, pomáhať akoukoľvek formou, stretávať sa na modlitbách za zbor, za požehnanie, viesť duchovné zápasy, študovať Písmo, aby sme boli pevní a stáli vo viere? Kde sú zrazu všetci

cirkevníci? O čom je naozaj naša cirkev, „**Telo Kristovo?**“

Apoštol Pavol popisuje 5 zvláštnych úradov, o ktorých sa u nás nediskutuje, tento text sa veselo prehliada, ako by sa nás netýkal a akoby sa netýkal cirkvi: „**A On ustanovil jedných za apoštolov, iných za prorokov, zase iných za evanjelistov a iných za pastierov a učiteľov.**“

Kto ustanovuje? Boh – Ježiš. Asi jed- na z najťažších vecí v živote kresťana je zistiť, aký mám dar a tým darom potom aj slúžiť. Je tak ľahké sa nanominovať a chcieť niekde byť, lebo je to výhodné, lebo som na očiach, lebo som dôležitý.

Apoštoli – sú spomenutí na prvom mieste – vďaka svojej úlohe pri zaklada- ní zborov;

Proroci – ľudia, ktorým Boh zjavil posolstvo pre Svoj ľud; toto posolstvo sa týkalo konkrétnej situácie;

Evanjelisti – nesú evanjelium o Ježi- šovi Kristovi neveriacim a Boh ich po- uživa na to, aby Božia cirkev rástla aj do počtu. Taktiež učia iných, ako majú svedčiť o BOHU. Žiaľ, tento druh služby v našej cirkvi úplne absentuje a to je je- den z dôvodov, prečo naše počty rapídne klesajú. Vážnou otázkou je, či by mali novoobrátení ľudia kam prísť. Do akých zborov by išli, aby odtiaľ radšej hneď ne- odišli. Či by o nich bolo postarané, či by tam našli spoločenstvo, vzťahy, prijatie, nie len formy a liturgiu;

Pastieri – tí, ktorí sa starajú o duchov- né potreby miestnej cirkvi. Ich úlohou je hlásať správne a zdravé učenie cirkvi, vyvracať herézy, učiť Božie slovo a starať sa o duchovné aj duševné potreby zboru.

Učítelia – sú tí, ktorí majú zvláštny Bohom daný dar objasňovať, vykladať a prehlasovať Božie slovo, aby budovali telo Kristovo.

Prečo sú títo Bohom ustanovení služobníci tak veľmi v našich zboroch a cirkvi potrební? „**Aby pripravovali svätých na dielo služby, budovať telo Kristovo.**“

Budovať telo Kristovo!!!! To je cieľ. Aby bola cirkev svetlom a soľou, aby bola mestom na vrchu, aby bola miestom, kde ktokoľvek nájde prijatie, lásku, domov, odpočinutie, usmernenie, zmysel života. Preto potrebujú byť svätí – kresťania pri- pravovaní, vyučení, upevnení a zakore- není. Preto potrebujeme biskupov, fará- rov a predstaviteľov, ktorí budú vzorom v živote a zbožnosti. Ktorí nebudú pást sami seba, ale Božie stádo. Kde sú??????? Kto chráni to naše evanjelické „Božie stádo“, prečo toľko „ovečiek“, tak draho kúpených Kristovou krvou umiera, strá- ca sa, blúdi, či ide za falošnými hlasmi? Duchovné vzory a zdravé učenie je dnes tak veľmi potrebné. Všade okolo nás je toľko bludu, toľko falošného učenia, toľko rôznych duchov, toľko „bohov“. Preto sú tieto Pavlove slová veľmi aktu- álné: „**aby sme neboli viac nedospelými, ktorých každý vietor učenia sem a tam hádže a zmieta podľa ľudskej úskočnosti a chytráctva, aby úkladmi boli uvedení do bludu;**“ (Ef 4,14).

Nemáme predsa „vyrábať“ cirkev- níkov, ale kresťanov – učeníkov, tých, ktorí životom a postojom nasledujú Je- žiša Krista, nie tých, ktorí len vysedávajú nedeľu čo nedeľu v kostolných laviciach a ich život sa v ničom nelíši od neveria- ceho sveta.

Zodpovednosť je ale aj na „svätých“, na kresťanoch. Prečo je taký malý záu- jem o biblické hodiny, o štúdium Pís- ma, o modlitebné stretnutia? Keď sa ťa niekto opýta, čo to znamená: spasenie, Boží hnev, milosť, znovuzrodenie, kto

to je naozaj Ježiš Kristus, čo je to moc Ducha Svätého, posledný súd.... – čo povieš? Ako to vysvetlíš? Ako obhájiš Božie pravdy? Koľko veršov z Biblie ti môže Duch Svätý pripomenúť, pretože sú hlboko a pevne uložené v tvoje mysli a srdci? Koľko rokov sme kresťania? Tak prečo sa správame ako deti? Prečo sme nepoužiteľní pre Božie dielo? Prečo sa bojíme prevziať zodpovednosť? Na čo čakáme? Že to všetko urobí farár?

„Aby sme, verní pravde, v láske rástli v každom ohľade v Toho, ktorý je Hlava, v Krista;“

Stanislav Kocka

Modlime sa: *Pane Ježišu, odpusti nám vlnosť. Prebúdaj v nás Tvoje dary a povolania. Prebúdaj v nás túžbu realizovať ich a hlavne hlbokú lásku k Tebe a k Tvojmu telu. Ku každému, čo Ti patrí. Konaj cez nás veľa dobrého. Amen.*

Svedectvo: Ako som pochopil, že Boh má pre mňa iné určenie, než to moje, o ktoré som bojoval/a.

Rozhovor: Ako spoznám svoje povolanie od Boha?

Povzbudzujme sa: V realizácii svojich darov od Boha.

Prosme za: Deti bez rodičov, aby sa dostali do opatery ľudí, ktorí im dajú lásku a hlavne tú od Boha.

9. 6.

Aký má byť veriaci človek? Ako Ježiš alebo ako svet?!

1.Kor 6,19

Dnešné kresťanstvo. Prečo nie je príťažlivé pre stratených ľudí? Veď Boh je príťažlivý! Boh dáva človeku, ktorý Mu patrí, všetko, po čom túži jeho duša: lásku, radosť, pokoj v nepokoji, istotu v ne-

istote, zaopatrenie ...Svet i človek bez Boha chradne.

Vážnu príčinu vidím v tom, že mnohí veriaci sa uspokojujú s povrchným vzťahom. Namiesto túžby po oddanosti Bohu, sa takýto veriaci stáva len vykonávateľom náboženských obradov, členom denominácie a nie Kristovho tela. Preto nepozná Božie občerstvenie na duši ani istotu spasenia. Verí, lebo bol tak vychovaný; Bibliu nečíta, lebo v ich rodine to nebolo zvykom; verí, že v kostole sa dozvie dosť. To sú dôvody, prečo nie je Duchom Svätým premieňaný do Božej svätosti.

Nedávno ma jedna sestra ostro napomenula, že kritizujem evanjelikov. Že som i ja hriešna! Aké nepochopenie mojej túžby varovať nás, kým je čas! Áno, áno, áno! Som hriešna a s každým hriechom utekám ku Kristovi! Uteká však s hriechom ku Kristovi aj veriaci, ktorý nečíta Bibliu? Myslím, že nie, lebo citlivosť na hriech nám vštepuje Duch Svätý! **Veď cez Písmo nás Boh vychováva, karhá, napomína, ... „aby bol človek dokonalý a spôsobilý na všetko dobré“** (2.Tim 3,16-17).

Bratia a sestry! Ešte je čas milosti! Zajtra môže byť neskoro! Ak sa nedáme Bohu meniť na Boží obraz, nie sme Jeho! Prečo by sme mali zahynúť, keď Boh nám ešte stále otvára náruč milosrdenstva!? Boh je Láska, ale hriech nenávidí! Preto takí, akí sme, nemôžeme ostať. My nesmieme byť veriaci, ktorí chodia v tele svetáckosti!

Nám treba dať Bohu meniť našu myseľ, konanie, charakter, hodnoty... Boh má úplne iné myslenie ako my, ľudia! Koľko som šokov prežila pri poznávaní Božieho myslenia a ešte iste i prežijem! Nesmieme preto v žiadnom prípade spo-

liehať na naše ľudské myslenie a logiku. Sme zašpinení svetom, hriechom, satanom!

Všimnime si, ako nástoľčivo prosí apoštol Pavel kresťanov v Ríme o to, aby sa dali Bohu premieňať: „**Prosím vás teda, bratia, pre milosrdenstvo Božie, vydávajte svoje telá** v živú, svätú, Bohu príjemnú obeť, vašu rozumnú službu Bohu. A **neprípodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením mysle, aby ste vedeli rozpoznať, čo je vôľa Božia, totiž, čo je dobré, milé a dokonalé**“ (Rim 12,1-2).

Doposiaľ sme žili ako svet. Ale dostalo sa nám milosti nevidanej, prijali sme odpustenie hriechov a nový život s Kristom. On je náš Pán. Na Neho uprene hľadáme a učíme sa žiť a byť ako On! Možno zvoláme v zúfalstve: *veď to nikdy nedokážeme! Veď my nie sme Boh!* Áno, máte pravdu. My to naozaj nedokážeme, ale náš Boh áno! Bohu sláva!

Sme Boží a nemôžeme byť ráno v modlitbe s Bohom a na obed s priateľkami klebetiť alebo sa smiať na dvojzmyselných vtipoch, či súhlasiť s niečím, čo je Bohu ohavné.

Nie, nikdy nebudeme takí ako náš Boh. A On to vie lepšie ako my. A napriek tomu nám hovorí: „**Buďte dokonalí, ako je dokonalý váš Otec v nebesiach!**“ Nebojme sa odovzdať sa Bohu! Veď On za nás dal umrieť Syna! Kto to s nami myslí lepšie ako On? Zasväťme Bohu všetko. Naše domovy, naše slová, naše myšlienky, našu prácu i voľný čas, naše peniaze i majetok Mu dajme k dispozícii a všetko, čo je nečisté, opusťme.

A ak sa Mu podvolíme, ak sa Mu v dôvere vydáme, náš Boh nás premení. Na Svoj obraz. Nie zo dňa na deň, lebo by sme nezvládli tú Božiu svätosť. Je to

beh na dlhú trať. Chodíme s Ním každodenne a On nás opracúva, orezáva, vyrezáva zhnité a na nič nie súce, ale i polieva láskou a nehou, potešuje...

Aký chceš byť? Svätý alebo svetský? Rozhodnutie je na Tebe. Ja som sa rozhodla, keď ma Ježiš našiel. On ma zachránil. On Jediný má na mňa nárok. Má so mnou veľa práce. A predsa ma premieňa! Môj charakter, názory, vlastnosti, ochotu myslieť viac na iných... mať na mysli stále viac a viac Boží záujem, hľadať stratených.

Pred chvíľou som znova zlyhala. Od našich dverí odchádzala mladá dievčina bez poznania Ježiša. Nedávno som pri slovom útoku zvýšila hlas. Plačom nad svojou biedou. Ježiš bol krotký aj vtedy, keď Ho vinili. A mohla by som hovoriť o mnohom, čo vo mne šarapatí a spôsobuje bolesť môjmu vzácnemu Pánovi. Jedno však viem, že chcem, aby ma On menil za každú cenu. Aby som bola Jeho. Nie v tele svetáckosti, ale v Kristovom tele. A verím, že Pán si každú ovečku, ktorá Ho miluje a túži poslúchať, priveď do svojho nebeského košiara. A vo vernosti Božej mám nádej a dôveru i ja a môžeš mať i ty.

Boh sa ma dotkol, som mŕtva hriechu, život večný mám.

Nech každý vidí tú Božiu slávu, v srdci čo vštepil Pán.

Rozhovor: Hľadáme s pomocou Božou odpovede na otázky: prečo nečítajú mnohí naši bratia a sestry Bibliu, prečo sa bojíme odovzdať Bohu naše telá, rodiny i naše majetky... Rozhodnutie by nás malo viesť k modlitbám za zbor, kňaza, aby rástol záujem o Písmo sväté a vzťah s Bohom sa stal túžbou srdca.

Pokračovanie na strane 19.

Prihláška na 29. konferenciu MoS ECAV v dňoch 6. – 8. apríla 2018 v Badíne

Božia výzbroj pre duchovný boj

*Preto vezmite na seba celú výzbroj Božiu,
aby ste mohli odolať v zlý deň, všetko prekonať a obstáť.
(Efezským 6,13)*

Prihláška na 29. konferenciu MoS ECAV v dňoch 6. – 8. apríla 2018 v Badíne

OBJEDNÁVKOVÝ LÍSTOK – NÁVRATKA (do 28. 3. 2018):

Priezvisko

a Meno:

adresa:

ulica:

PSC, mesto:

rok narodenia:

telefón:

posielam zálohu €:

Člen MOS ECAV: áno - nie

podpis:

Objednávka	raňajky 3,00 €	obed 5,50 €	večera 4,00 €	nocľah 6,50 €
piatok 6. 4.	xxx	xxx	áno – nie	áno – nie
sobota 7. 4.	áno – nie	áno – nie	áno – nie	áno – nie
nedeľa 8. 4.	áno – nie	áno – nie	xxx	xxx

Máte nejakú špeciálnu diétu? Ak áno, akú (Pokúsime sa zabezpečiť. Polovičné porcie si neobjednávajú, to nevieme zabezpečiť.):

Tešíme sa na stretnutie s Vami, nech Vás Hospodin Boh požehnáva!

TÚTO PRIHLÁŠKU ODOŠLITE

Ev. farský úrad, 044 45 Rankovce 21 alebo mailom na: rankovce@ecav.sk

Program na 29. konferenciu MoS ECAV v dňoch 6. – 8. apríla 2018 v Badíne

Božia výzbroj pre duchovný boj

*Preto vezmite na seba celú výzbroj Božiu,
aby ste mohli odolať v zlý deň, všetko prekonať a obstáť.*
(Efezským 6,13)

PIATOK – 6. 4. rokovací deň

- 14.30 – 16.00** príchod, registrovanie
a ubytovanie
- 16.00** otvorenie a úvodná pobožnosť
Roman Dovala, farár CZ Badín
- 17.00** rokovanie
- 18.00** večera
- 19.00** rokovanie, uznesenia
- 19.45** večerná pobožnosť – Branislav Kováč, farár CZ Zvol. Slatina

SOBOTA – 7. 4. prednáškový deň

- 7.30** raňajky
- 8.15** ranná pobožnosť – Lívia Mojžišová,
farárka CZ Zvolen
- 9.15** prednáška: **Duchovný zápas** –
Peter Mozola, kaplán, riaditeľ UPC
MOSTY, Bratislava
- 10.45** prestávka, občerstvenie
- 11.15** prednáška: **Duchovná výzbroj** –
Mikuláš Lipták, riaditeľ vydavateľstva
ViViT, Kežmarok

12.30 Obedňajšia prestávka

14.00 modlitebné skupiny

15.30 Semináre I. (súbežne) – práca
v 2 skupinách

- 1. Okultizmus a mágia v živote kresťana** – Stanislav Kocka
- 2. Kľúčové dôrazy pre cirkev dnes** – Peter Mozola

17.00 Semináre II. (súbežne) – práca
v 2 skupinách

- 3. Oslobodenie, ako sa vyrovnáť s minulosťou** – Tamara Lištiaková
- 4. Ako niešť evanjelium ľuďom zvedeným do okultizmu** – Peter Dubec

18.00 večera

19.00 večerný program – príhovor: Jarmila Balková, farárka Dobrá Niva, vystúpenie br. farára Romana Dovalu s dcérami „Podľa Božej mapy“, na záver modlitby, pozdravy a svedectvá

NEDELA – 8. 4.

7.30 raňajky

8.45 Večera Pánova

10.00 Služby Božie v kostole – Ján Čáby,
senior ZvS

11.30 obed

Milí bratia a sestry, pozývame Vás na 29. konferenciu MoS ECAV, ktorá sa uskutoční v dňoch 6. – 8. apríla 2018 v Badíne.

UBYTOVANIE:

Kňazský seminár (KS) sv. Františka Xaverského, Banská 28, 976 32 Badín,
<https://xaver.sk/kontakty>

DOPRAVA:

Vlakom: Do B. Bystrice (BB). (Potom busom do Badína – z blízkej stanice z nást. č. 1.)

Autobusom: a) Z BB (linka 601455) smer **Badín** (alebo smer Hronsek). Počkať bus cez celý Badín, značka **B**, pýtať lístok na zastávku **Kukučka (4. v Badíne)**. Odchody z BB v piatok: 14:10; 14:30; 15:20; v sobotu: 6:30. Zo zast. potom peši proti smeru autobusu dole ulicou a **doľava**, kde už vidno **výraznú žltú budovu RKC fary** a kostol. Za ním cestičkou na kopci je moderný komplex Kňazského seminára. Orientovať sa podľa smeroviek MoS.

b) Bus z BB do **Hronseku** nezachádza po celom Badíne, preto vystúpiť na **1. zastávke pri Základnej škole**. Odch. z BB v sob. 7:30. Od zastávky pri **ZŠ** peši do KS asi 10 minút, ulicou **Tajovského**, popri škole, telocvični až na koniec ulice a doprava ku križovatke – ku KS.

Autom: a) Od BB **cez Rakytovce** – za značkou Badín na križovatke **doprava**, vedľa cintorína na ďalšej križovatke pri **RKC fare** (žltá budova) **doprava**. Po cca 100 metroch je **vpravo** brána Kňazského seminára na parkovisko.

b) Od **Zvolena** zdola, zo starej Zvolenskej cesty, ponad diaľnicu, hlavnou cestou, na križovatke doprava a po cca 150 m na najbližšej križovatke pred značkou Badín, **doľava**. Odtiaľ ako **a)**.

V prípade akýchkoľvek problémov s dopravou volajte miestneho farára – ochotného brata Romana Dovalu 0905 757 672.

Prihlásiť sa možno prihláškou do 28. 3. 2018 na adresu:

Luboslav Beňo, 044 45 Rankovce 21, najlepšie mailom: rankovce@ecav.sk

Poplatky: S prihláškou pošlite prosíme **zálohu cca 50% celkovej sumy do 28. 3. 2018** na účet MoS: IBAN SK31 0900 0000 0001 8266 7032. Adresa: Modlitebné spoločenstvo, Palisády 46, 81106 Bratislava. **Zálohu zasielajte zásadne iba na účet MoS, nie na adresu do Rankoviec!** Pri registrácii doplatíte za stravu a ubytovanie.

V prípade akýchkoľvek problémov sa odhláste **čo najskôr!** Kto nestihne včas, najmenej 4 dni pred konferenciou, nebudeme môcť vrátiť celú sumu. Za MoS ECAV: Výbor MoS

Prosíme o modlitby za zdar konferencie:

- za zbor, ktorý nás prijal
- za tých, ktorí nám poslúžia Slovom
- za účastníkov, aby boli oslovení a požehnaní
- za koordinátorov v ich obetavej práci

Svedectvo: Prosme Ducha Svätého o úprimnú otvorenosť, ako sa nám darí s pomocou Božou bojovať so svojimi hriechmi, návykmi. Či máme v sebe túžbu milovať Boha a poslúchať Ho; či nás trápi, keď zhrešíme; čo považujeme za hriech a prečo musíme byť premenení na Boží obraz.

Modlitba: *Milovaný náš Pane Ježišu Kriste! Ďakujeme Ti, že si za nás umrel na kríži. Prosíme Ťa, odpusť nám naše hriechy, Ty sa staň Kormidelníkom našich životov a premieňaj nás na Svoj obraz. Odovzdávame sa Ti so všetkým, čo si nám daroval, aby sme mohli mať dostatok, ba i navyše v tejto časnosti. Ty si dobrý Boh! Tebe patríme! Preto Ti vydávame naše telá ako svätú obeť a Ty nás meň, aby sme žili na Tvoju slávu. Amen.*

Danka Zubčáková

16. 6.

Úloha starších – presbyterov v Kristovom tele

1Pt 5,1-4; Jk 5,14

Presbyteri spolu s farárom tvoria akúsi základnú štruktúru každého zboru. Starajú sa o duchovné, ako aj ekonomické veci. Mali by sa vyberať starostlivo, lebo je to veľmi zodpovedná, ako aj čestná funkcia. Ak sa dnes úprimne pozrieme na naše „stenčujúce“ sa zbory, pomaly je veľmi ťažko nájsť takého vhodného človeka, ktorý by spĺňal všetky biblické predpoklady. A čo je najhoršie, mnohokrát sa živý organizmus – Cirkev, zamieňa za organizáciu, kde sa rozmáhajú politické a egoistické maniere. Zasadnutia presbyterstva potom vyzerajú ako zasadnutia v parlamente, hádame sa o každé

euro, zabúdajúc na to, čo nám povedal Pán Ježiš: „**Ale hľadajte najprv Božie kráľovstvo a tamto (všetko ostatné) vám bude pridané**“ (Mt 6,33).

Riešime veci, ktoré sme pred zasadnutím ani nepredkládali Bohu na modlitebných zápasoch, riešime problémy, ktoré si vytvárame niekedy kvôli vlastnej vôli a zabúdame na Božie vedenie. Viacerí presbyteri sme len akoby do počtu, niekedy automaticky dvíhame ruky pri hlasovaní, aby sme už čím skôr skončili, lebo sa zasadnutia niekedy pretiahnu na dlhé hodiny. Mám také zlé tušenie, že je len málo presbyterov, ktorí sú naozaj pravidelnými a horlivými modlitebníkmi (bola by som rada, keby som sa mýlila). Ak niekedy navrhnem takéto riešenie, podaktorí si pomyslia, že som asi spadla z Mesiaca. Ale, vďaka Bohu, sú medzi nami aj takí starší, ktorí to berú vážne a záleží im na Bohu a zbore. Lenže na nich sa potom nakladie toľko práce, že sa po čase unavia, vyhoria a radšej zmiznú z dohľadu.

A teraz prejdime k Jakubovmu listu: „**Je niekto nemocný medzi vami? Nech si zavolá starších zboru, a nech sa modlia nad ním, keď ho pomazali v mene Pánovom olejom.**“ „Provokatér“ Jakub oslovuje aj nás, aby sme tak robili, ale ja som sa ešte s takouto praxou v našej evanjelickej cirkvi nestretla, hoci je to biblické, lebo je to v Božom Písme. A pritom je to také jednoduché, lebo nás Pán Ježiš povolal ako Svojich učeníkov a zveril nám tieto dary do rúk, aby sme v Jeho mene konali ešte väčšie skutky, ako konal On tu na Zemi. Podmienkou však je, aby sme Mu odovzdali svoje životy, aby sme Mu dôverovali a chodili v Jeho moci. A pritom uzdravenie potrebuje skoro každý, či už telesné alebo duševné. Zamyslime

sa nad tým, kde je príčina problému, že len málo presbyterov uverí tomuto slovu. Asi sme sa niekde zasekli v našom náboženstve, nariadeniach a tradícii. Zabudli sme na Toho, kto je základ Cirkvi, kto je pravá hlava Cirkvi, kto je Náš Vykupiteľ a Spasiteľ. Ak sa nenavrátíme v pokání s celým svojím životom, srdcom, myslenním k živému Bohu, presbyteri budú síce krásni, múdri a dobrí ľudia, ale budú len ako nádoby na okrasu, ktoré v Božom kráľovstve nemožno použiť!

„Navráť sa ku mne, lebo som ťa vykúpil!“ (Iz 44,22b).

„I zvolal si dvanástich učeníkov, dal im moc vyháňať nečistých duchov a uzdravovať všetky neduhy a všetky choroby“ (Mt 10,1).

Prosme za to, aby sa naše zbory očistili od každého nánosu zo sveta, aby sme sa obrátili znova k Pánovi Ježišovi a stali sa soľou zeme. Prosme za to, aby Pán Boh pridával horlivých pracovníkov, kázateľov, služobníkov, presbyterov, ktorí sú ochotní podriaďovať sa Božej vôli a žiť podľa Písma Božieho v sile Ducha Svätého!

Modlitba: *Drahý Otče nebeský, navráť nás k Sebe, očisti nás, aby sme sa stali cirkvou, z ktorej máš radosť, ktorá bude prinášať hojne ovocie a bude žiť v súlade s Tvojou vôľou. Odpusť nám, že často žijeme podľa seba a myslíme si, že konáme dobre a spravodlivo, a pritom sme už mimo úzkej cesty. Navráť nás k Sebe, Bože drahý, očisti nás krvou Baránkovej, aby sme mohli vykročiť v novote života. Veď nás Duchu Svätý, aby sme boli citliví na Tvoj hlas a tak verne pracovali na Božej vinici. Pomôž nám, aby sme zostali poddaní Slovu, ktoré sa stalo Telom. A vzbud', Bože náš drahý, služobníkov, ktorí budú ochotní zomrieť sami sebe a prijať Tvo-*

ju vôľu do svojich životov. Ďakujeme, že si milostivý a vypočuješ nás pre zásluhy Svojho Syna a Nášho Spasiteľa. Amen.

Alica Pipperová

23. 6.

Všetci sme ratolesti spojené v jednom viniči. Len tak prinášame ovocie

Ján 15,5-11

Obraz o vinici bol známy u Izraelcov už v Starej Zmluve (môžete si na doplnenie prečítať: Iz 5,1n; Jer 12,10; Ex 15,1-6; Ž 79,9-16; a inde). V 1.verši 15.kapitoly evanjelia podľa Jána dokonca Pán Ježiš hovorí, že On je „**pravý vínný kmeň**“. Slovo „**pravý**“ je tu opakom pre nepravých a falošných učiteľov židovského národa, najmä farizejov, ktorí inak učili a inak žili. Len „**pravý vinič**“ – Ježiš, môže prinášať pravé, nezakrpatené ovocie Božieho Slova a úcty a vďačnosti voči nebeskému „**vinohradníkovi**“ – Bohu.

A k tomuto obrazu Pán Ježiš prináša nové poznanie: „**Ja som vínný kmeň a vy ste ratolesti...**“ (J 15,5). Apoštol Pavel tento obraz rozvíja, keď hovorí o tom, že aby miazga viniča mohla prechádzať do ratolestí, je potrebné, aby ratolesti, hoci vštepené, boli zrastené s viničom. A preto nás povzbudzuje: „**Preto, ako ste prijali Krista Ježiša Pána, v ňom žíte, zakorenení a budovaní v ňom i upevnení vierou, ako ste boli vyučovaní a rozhojňujte sa v dobrorečení**“ (Kol 2,6-7). Až sa toto stane s našim životom, potom pre nás slová o prinášaní ovocia nadobudnú skutočný zmysel.

Toto ovocie sa rodí a dozrieva na základe každodennej námahy – zriekania sa vlastného „JA“, umierania hriechu. Rodí

sa dokonca v takej náročnosti, ktorá pre-
vyšuje naše sily. Preto Pán Ježiš vystríha: **Bezo mňa nemôžete nič urobiť, a len, kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia.** A **ostávať** – to znamená udržiavať stále spojenie s Kristom v každodennom živote pokory a spoznávania a konania Božej vôle. Okrem toho Pán Ježiš pripomína: ... „**Ak zostávate vo mne a moje slová zostávajú vo vás...**“ (J 15,7). Jeho slová ostávajú v nás vtedy, ak ich prežívame, čiže podľa nich žijeme. Zostávajú v nás v plnosti a moci Ducha Svätého pri čítaní Božieho Slova, ale aj pri prijímaní darov Večere Pánovej, prostredníctvom ktorej Ježiš zostáva v nás a my v ňom (J 17,23).

Myšlienka vínného kmeňa a ratolestí nám pripomína aj naše spoločné vzťahy. Tie, ktoré tvoríme s Kristom ako kresťania a potom aj tie, ktoré nás spájajú s našimi bratmi a sestrami. Veď kto nemiluje brata, ktorého vidí, ako by mohol milovať Boha, ktorého nevidí? Celým učením nášho Pána sa tiahne ako ústredná niť myšlienka vzájomnej lásky. Myšlienka bratstva tých, ktorí nazývajú Boha svojím Otcom. Myšlienka Kristovho tela, v ktorom je každý povolaný k službe, povolaný k láske, povolaný čerpať silu z Kristovej lásky, ktorá prúdi celou Kristovou Cirkvou ako životodarná miazga.

Ak platilo o prvých kresťanoch to, že ich poznali podľa toho, že sa milujú, o čo viac to má platiť dnes o nás. Medzi Božími deťmi nemôže byť miesto pre nelásku a zatrpknutý hnev, ani pre zlosť a nenávisť, či opovrhnutie a odmietnutie. Spomeňme si, koľko nám musel a dodnes musí odpúšťať náš nebeský Otec. Či môžeme konať inak?

A napokon ešte jedna myšlienka z prečítaného textu. Bez Božej milosti nič

nedokážeme. Pán Ježiš to sám povedal: **„Bezo mňa nič nemôžete činiť“** (J 15,5). Nemôžeme sa spoliehať na svoju vlastnú zbožnosť, na svoje náboženské skúsenosti, na už prežitý a žitý život kresťana, na svoje talenty a schopnosti. Nič z toho, jedine Pán Ježiš a Jeho prítomnosť v našom živote cez moc Ducha Svätého nám pomôže prinášať ovocie. Ovocie, ktoré bude znamením, že ostávame v Kristovi a On v nás, ovocie, ktoré bude pozhnaním pre naše okolie (Gal 5,22).

Monika Beňová

Modlime sa: *Ďakujeme Ti, Bože, za Tvoju „miazgu“, z ktorej čerpáme život. Ďakujeme, že cez nás konáš Svoje dobré dielo v tomto svete, keď Ťa vierou prijímame. Prosíme, zbavuj nás každej nelásky a horkosti voči súrodencom v Kristu, aby sme Ti boli dobrým nástrojom. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Boh posilnil v službe.

Rozhovor: Ako rozlíšiť, čo konáme z vlastného rozhodnutia a sily od Božej práce?

Podporme sa: V spoločnom diele. Rozprávajme o svojich talentoch od Boha. Ako nimi môžeme slúžiť? Potrebujeme ku tomu pomoc od súrodencov v Kristovi? Pomôžeme si?

Prosme za: Diakoniu, aby mala podporu od Boha a ľudí.

30. 6.

Ježiš si odtrpel dlh za naše viny, ale liečenie Kristovho tela vyžaduje ďalšiu bolestivú činnosť

Kol 1,24

Naozaj z Kristových súžení niečo chýba? Či nebolo dokonané?

Na kríži **dokonané bolo. Ale čo? Predsa splatenie dlhu** za hriech. Ten nás

držal v okovách v cele smrti. **Ježiš tie-to okovy zobral na Seba.** Nechal, nech Ho dotiahnu až na popravisko a umrel. Pravda, prekonal aj smrť a priniesol nám Nový život.

Teraz už na žiadnom človeku nie je reťaz, ktorá viaže s celou smrťou, lebo Boh nám odpustil hriech. Ale ako to, že **niektorí budú zatratení, aj keď bola Ježišova obeť dokonalá?**

Pretože sami, dobrovoľne, v tej cele ostávajú. Diabol im ju vymaľoval na ružovo. Aj kvetinky v štýle hippies by sa našli. Nehovoriac o úžasnej technike a rozkošiach.

Samozrejme, technika je niekedy dobrá. Keď ju používame na záchranu a pomoc. Aj istú rozkoš môžeme zažiť. Ide len o to, aby sme spoznali, že **celá smrť je celou smrťou, aj keď je krásne zariadená.** Aj keď je v nej dostatok chleba. Lenže nielen ním je človek živý, ale každým slovom, čo prichádza od Boha (Mt 4,4).

Našou úlohou je teda svedčiť o Ježišovi. Povedať ľuďom: „*Neverte až tak veľmi sebe. Vaše skutky vás nezachránia. Nie sú dostatočné, uverte Kristovi!*“

Tak ukážeme smer z cely smrti na slobodu. Vyzerá to jednoducho. Ale Pavla za to občas prizabali a nakoniec popravili. Iní misionári nedopadli lepšie. Každý z nás, čo hlásame **Evanjelium, poznáme aspoň výsmech, či iné druhy utrpenia** od ľudí, či diabla.

Ďalšou vecou je ozdravovanie cirkevného zboru. Musíme tvrdo potláčať naše ego. To je kríž: „**Tí, čo prináležia Kristovi Ježišovi, ukrižovali si telo s vášňami a žiadosťami**“ (Gal 5,24).

Keď sa nám to podarí, príde viac lásky a porozumenia do spoločenstva. Ale čím

to zaplatíme? Práve utrpením. Odriekaním si. Vzdaním sa vlastných záujmov a žiadostí. Urobiť to v prospech celku, to sa nazýva láskou. Kresťan ju žije celkom prirodzene. Veď sme vlastne všetci jedným Telom.

Mal som menšiu dopravnú nehodu. Jedno koleno sa mi pri nej zranilo. Po posteli som sa musel pohybovať tak, že zdravá noha zospodu držala porušenú a posúval som sa rukami. Po dvoch dňoch už brušné svaly príšerne boleli.

Aj v Cirkvi – v Kristovom Tele – sme niekedy porušení hriechom. Potom zdravší musia zospodu dvíhať duchovne slabého. Iné je to vo farizejskom spoločenstve. Tam silný bije do slabého zhora. Bežia ohovárania a nenávisť. Samozrejme, každý z nás je niekedy tým slabším a každý z nás občas reaguje ako farizej.

Modlime sa preto: *Odpusti nám, Bože, naše pády do hriechu, ale aj pýchu, keď sme na tom lepšie, ako okolie. Vstupuj do nášho života Svojím Svätým Duchom, ktorý rozlieva lásku a konaj Svoje dobro. Dvíhaj naším prostredníctvom padnutých, aj keď to bolí a chráň nás pred pýchou. Amen.*

Svedectvo: Ako mi niekto v Cirkvi pomohol, aj keď to preňho bola obeť.

Rozhovor: Čo keď niekto padne do hriechu? Farizejsky ohovárame, alebo ho dvíhame modlitbami, povzbudením a láskavým napomenutím?

Podporme sa v spoločnom nesení breмена. Utišujme ohováranie a súdenie. Nahradzujme ho láskavosťou.

Prosme za: Cirkevnú tlač. Aby bola miestom povzbudenia ku viere, odpustenia a tvorby vzťahov s tými, ktorí navzájom bojujú.

Peter Dubec

PODOBENSTVO O STAVITEĽOCH

Mt 7,24-27

Pán Ježiš hovorí podobenstvo. Je to o dvoch mužoch, ktorí sú obaja veriaci. Obaja poznajú Boha i Božie Slovo. Rozdiel medzi nimi je len v tom, že len jeden je poslušný tomuto Slovu a naplňa ho.

Obaja si postavili dom. Dom na piesku bez základov je život, v ktorom síce poznáme Boha, poznáme Jeho Slová a predsa si žijeme, ako chceme. Božie Slovo sa nás osobne nedotýka a tak nás nevie premieňať. Ak prídu skúšky, zrúti sa.

Dom na skale, na pevnom základe, je život s Bohom a Jeho Slovom, ktoré necháme pôsobiť v nás a snažíme sa Ho naplňať. Na takýto dom sa môžu oboriť rôzne skúšky a ťažkosti, on zostane stáť. Preto je dôležité, aby sme boli ako ten múdry staviteľ!

Alica Pipperová

Vysúkaj si rukávy

Jer 1,17-19

Už ubehol viac ako mesiac, čo nám doznali „rolničky“ odložili sme koledy, vianočné ozdoby a ostala nám len príjemná spomienka na prežité Vianoce. Pred nami je ale ďalší rok, ktorý nás vyzýva, aby sme do neho vstúpili s vierou, odhodlane a vykúpili čas, ktorý nám bol darovaný. Rok to nebude jednoduchý, a preto pre nás vyvstáva otázka, kam až sme ochotní zájsť kvôli svojej viere, pri nasledovaní Pána Ježiša Krista? Práve takúto výzvu nám kladie aj dnešný text a výzva pre mladého proroka Jeremiáša. „**Opáš si bedrá**“ „Jeremiáš, priprav sa.“

Buď pripravený, keď dostaneš pokyn, keď nastane príležitosť. Jeremiáš mal špecifické poslanie – mal byť prorokom pri nevernom a zatvrdilom národe. Bol na to od Boha vybraný a ustanovený – možno by sme mohli povedať, že nemal na výber. „**Nato mi riekol Hospodin: Nehovor: Som primladý. Ale choď, ku komukoľvek ťa pošlem, a hlásaj všetko, čo ti rozkážem! Neboj sa ich, lebo ja som**

s tebou, aby som ťa vyslobodil - znie výrok Hospodínov“ (1,7-8).

Mohol mlčať a neriskovať odpor a nepriateľstvo, a bol aj v tom pokuse, čo je úplne prirodzené. Pretože skoro vždy, keď na Boží príkaz otvoril ústa, musel hovoriť veľmi vážne a ťažké veci súdu proti Božiemu ľudu, pretože ten veľmi blúdil a žil úplne pohanským životom.

Tento svoj zápas opisuje nasledovne: „**Zvábil si ma, Hospodine, a ja som sa dal zvábiť, uchopil si ma a premohol. Som terčom posmechu celý čas, každý sa mi posmieva. Lebo len čo sa ozvem, musím vykriknúť: Násilie a skaza! - volať. Lebo slovo Hospodínovo mi slúži na hanu a výsmech celý čas. Keď si však poviem: Nebudem Ho spomínať a nebudem už kázať v Jeho mene, tak mi je v srdci, akoby bol žeravý oheň zovretý v mojich kostiach. Namáhal som sa udržať to v sebe, ale nevládzem**“ (Jer 20,7-9).

Otázka pre nás: a čo naše „bedrá“? Máme ich „opášané“? Sme pripravení? Tu vonku, všade okolo nás JE POHANSKÝ SVET, ktorý potrebuje počuť evanjelium. Ale zároveň je tu aj KRESŤANSKÝ SVET, ktorý žiaľ uviazol v tradicionalizme, život pochoval v pohnutej histórii a zabudol, že hlboké a premieňajúce pravdy Písma je potrebné komunikovať a žiť spôsobom, ktorému dnešní ľudia rozumejú. Že cirkev dnes rovnako ako svet potrebuje Evanjelium a prebudenie.

Ale ako reagujeme, keď nám Boh povie, aby sme išli a hovorili „motivačné slová“ Písma? My akosi tušíme, aká bude reakcia tých, ku ktorým sme poslaní! Ľudia dnes nechcú počuť pravdu Písma. Ona je totiž príliš priama, príliš ostrá, príliš osobná, príliš konfrontačná. Berie ľuďom ilúzie o sebe, o svete, búra ružové zámky, odhaľuje to, čo je „bezpečné“ ukryté – „*Lebo slovo Božie je živé a mocné a je ostrejšie než ktorýkoľvek dvojsečný meč a preniká až do rozdelenia duše a ducha, kĺbov a špičiek a je schopné posudzovať hnutie a zmyšľanie srdca*“ (Žid 4,12).

Prirodzene túžime byť prijatí, byť populárni, hovoriť slová, ktoré sa ľuďom páčia a potom nás za to všetko pochvália. Ale Evanjelium najprv hovorí diagnózu a až potom podáva „liek.“

Jeremiáš mal ale na pamäti Božie slová: „*Nemaj strach pred nimi, aby som ti ja nenahnal strachu pred nimi.*“ Byť Božím hlasom, to chce odvahu. Ona je vlastne nevyhnutná. „*Nezlom sa v ich prítomnosti, inak ťa ja zlomím pred ich očami!*“ – Boh sa nenechá vysmievať. Boh ukáže, že je Boh – tak či tak.

Alebo slovami Pána Ježiša, ktorým, verím, že dobre rozumieme: „*Vy ste soľ*

zeme. Ak však soľ stratí chuť, čím bude osolená? Na nič nie je už súca, len ju vyhodiť, aby ju ľudia pošliapali“ (Mat 5,13).

„*Buďte mocní a udatní, nebojte sa, ani sa ich nelakajte, lebo Hospodin, tvoj Boh, kráča s tebou; nenechá a neopustí ťa!*“ (5M 31,6).

MUSÍME ÍŠŤ. MUSÍME HOVORIŤ O BOHU – MÁME ZÁSADNÉ POSOLSTVO – evanjelium o Bohu, ktorý sa stal človekom, aby nás zachránil od našich hriechov, alebo slovami Jána Krstiteľa, aby „*sme unikli budúcemu súdu.*“

Že to ľudia odmietnu, postavia sa proti nám, budú nás rôznymi formami prenasledovať? Áno, je to veľmi pravdepodobné, ale to predsa robili aj Pánovi Ježišovi. Chceme viac výhod, ako mal Boží Syn?

„*Blahoslavení ste, keď vás pre mňa hanobia a prenasledujú a hovoria o vás všetko zlé; radujte a veselte sa, pretože vaša odmena hojná je v nebesiach; veď tak prenasledovali prorokov, ktorí boli pred vami*“ (Mat 5,11-12).

Aj Jeremiáš počul a potreboval počuť slová povzbudení pred tak náročným poslaním: „*A budú brojiť proti tebe, ale nepremôžu ťa, lebo ja som s tebou – znie výrok Hospodinov – aby som ťa vyslobodil.*“

SÚ TAM TRI JASNÉ ODKAZY:

1. **nevyhneš sa prenasledovaniu**, odporu a odmietnutiu, miestami až radikálnemu (Jeremiáš bol prorok, ktorý mal zo všetkých zaznamenaných prorokov najťažší život);

2. **nepremôžu ťa**. TO, čo urobíš, aj slová v moci Ducha, ktoré povieš, to všetko vykoná svoje dielo – prinesie ovocie;

3. Boh bude vždy na tvojej strane, len buď smelý a nemlč - „*Lebo som počul šepot mnohých: Hróza zo všetkých strán! Udajte ho! Udajme ho! Všetci, ktorí sú mi priateľmi, striehnu na môj pád. Azda sa dá zvieŕť; potom ho pre-môžeme a pomstíme sa mu. Ale Hospo-din je so mnou ako mocný hrdina, preto sa potknú moji prenasledovatelia a nič nezmôžu. Vyjdú úplne na hanbu, lebo nebudú mať úspech; večná a nezabud-nuteľná bude ich potupa*“ (Jer 20,10-11).

„*Ajhla, dnes urobil som ťa opevn-ným mestom, železným stĺpom, bron-zovou hradbou proti celej krajine, proti kráľom Júdu a jeho kniežatám, proti jeho kňazom a ľudu krajiny.*

Jeremiáš mal jasne a bez servítky ho-voriť proti celej krajine, aj proti predsta-viteľom. Žiadna diplomacia, tolerancia a kompromis.

Napriek tomu, že bol mladík, mož-no citlivý a jemný, Boh mu vložil do srdca akési „duchovné železo“, ktoré ho uschopňovalo, aby sa stal najsilnejším, najstatočnejším a najsmelším zo všet-kých prorokov.

Boh každého z nás môže použiť spôso-bom, ktorý ďaleko prevyšuje naše priro-dzené schopnosti. Žehnám nám všetkým Jeremiášovu odvahu, dôveru a odhodlanie. Svet aj cirkev okolo nás naliehavo potrebu-jú evanjelium. A my sme poslaní!

Stanislav Kocka

Závažné myšlienky

Kresťanstvo sa považuje za jedno z najväčších náboženstiev. Paradoxom je, že vôbec nie je náboženstvom. Kresťanstvo je dobrou správou, že Boh hľadá ľudí a volá: „Kde si?“

Deti z Kids Continental nacvičili pod vedením obetavých kresťanov nádherný muzikál o tom, ako Kráľ hľadá princov a princezné, aby s nimi mohol prebývať vo večnosti. To je prvý krok Božieho neúnavného hľadania. Lebo náš Boh má milosrd-né srdce a túži, aby všetci ľudia boli spasení.

Milosť Božia má nesmiernu cenu. Svätý Boh vo Svojom nesmiernom mi-losrdenstve neobchádza ani tých najohy-zdnejších: John Newton padol na samé dno. Stal sa kapitánom otrokárskej lode a k otrokom bol veľmi krutý. Keď mal 23 rokov, Duch Svätý ho viedol, aby sa úpl-ne odovzdal Ježišovi. Zmena bola doslo-va dramatická. Ovplyvnil tisíce a tisíce

kresťanov. Jeho pieseň: „Vzácná milosť! Aké nádherné slová! Zachránila takého ničomníka, ako som ja! Kedysi som bol stratený. Teraz som však nájdený! Bol som slepý, teraz vidím!“

Moc Božia Johna i nás prebudila z du-chovnej smrti a dala nám nový život. Uvedomujeme si cenu Kristovho kríža? Či vari to naše neaktívne a mdlé nábo-ženstvo je dostatočnou odpoveďou na neslýchanú milosť Božiu?! Náš nový Pán žiada naše srdce, myslenie, konanie, ma-jetok, čas, našich blízkych, prácu i voľ-ný čas, žiada VŠETKO! ...všetko máme v dôvere odovzdať nášmu novému Páno-vi, Ježišovi Kristovi, lebo len On vie, čo je pre nás dobré.

Ananiáš a Zafira povedali Bohu: *Všet-ko Ti dám*, ale neurobili tak. Oklamali Boha. Keď my v kostole spievame: *Smieť žiť pre Krista, pre Neho mrieť... všetko*

v *Tebe mám...* a či aj rozumieme tomu, že tieto slová sú myslené naozaj vážne, a tak ich máme vnímať i my?!

Po úprimnom pokání a prijatí Ježiša Krista ako Pána svojho života nasleduje druhý krok: posväcovanie. Nový Pán očakáva od nás ochotu k plastickým operáciám na tele, duchu i duši. Našiel nás zmŕzačených hriechom, jedných viac, iných menej. Ale všetci do jedného páchneme hriechnou človečinou a takto do neba nemôžeme. Do neba nič nečisté nepriđe.

Priznajme si úprimne: nemáme radi bolesť. A operácie bolia. Nemáme radi nepohodlie a ťažko sa nám lúči s pohodlím. Naučení sme myslieť na seba, aby sme to boli my, kto z každej situácie získame a neraz i nečestne. Máme radi veľké bankové kontá a luxusné dovolenky a super fára, ale i dobré postavenie, aby nás v okolí obdivovali ...za tie roky života v hriešnom svete satana sa na nás nalepilo veľa ohyzdností...

Danka Zubčáková

KTO PRICHÁDZA KU MNE, NEVYHODÍM HO

(Ján 6,37)

Vyskúšal som to: modlil som sa k Bohu, vyznal som Mu svoje hriechy, čítal som Bibliu. Ale neviem, či ma prijal. Nevieť, či prídem do neba!

Potom som hovoril s jedným kamarátom a jeho otázky mi otvorili oči. Pýta sa ma: „Veríš, že Ježiš zomrel za naše hriechy a znova vstal z mŕtvych?“

„Samozrejme, že verím.“

„Keby Ježiš Kristus ešte aj dnes žil na Zemi, čo by si vtedy robil?“

„Išiel by som k Nemu.“

„A čo by si Mu povedal?“

Zatiaľ je pre mňa všetko jasné: „Povedal by som Mu, že som stratený a vyznal by som Mu svoje hriechy.“

Pýta sa ďalej: „Čo by si sa opýtal Ježiša Krista? Alebo o čo by si Ho poprosil?“

„V takej tesnej blízkosti by som Ho prosil, aby mi odpustil moje hriechy, aby ma zachránil a aby mi daroval pokoj.“

A už prichádza jeho ďalšia otázka: „Čo myslíš, ako by ti odpovedal?“ Musím premýšľať. Pýta sa ešte raz: „Čo by ti teda odpovedal?“

Pomaly sa mi rozvidnieva. Napoly s otázkou, napoly s konštatovaním odpovedám: „Myslím, že by mi povedal: Chcem.“

A zrazu tomu rozumiem: Už mám odpustené hriechy! Som zachránený cez vykupiteľské dielo Pána Ježiša na kríži. Už nie je vôbec žiaden dôvod ešte dlhšie o tom pochybovať. „Kto prichádza ku mne, nevyhodím ho,“ povedal Ježiš. Len ja som tomu doteraz neveril!

„Ale tým, čo Ho prijali, dal moc stať sa deťmi Božími, tým, čo veria v Jeho meno“ (Ján 1,12).

Z nemeckého kalendára Dobrá sejba (Gute Saat) preložila Janka Valachová

Traja muži v ohnivej peci

Daniel 3,1-33

Verím, že nás príbehy biblických hrdinov povzbudzujú a motivujú, či sa už jedná o postavy Starej zmluvy, alebo Novozmluvných hrdinov, mužov aj žien.

Všimol som si **ale jednu zaujímavosť**. Väčšina týchto hrdinov boli hrdinovia preto, lebo boli prenasledovaní, boli v útlaku, spoločnosť ich neprijímal, boli do určitej miery vydedenci. Prečo? – pre svoju vieru, pre svoje postoje, pre svoju zásadovosť, pre svoju poslušnosť tomu, ktorý ich povolal a za ktorým aj naozaj išli.

Preto si kladím otázku: „Ako naše kresťanovo vplýva na naše okolie? Mali sme niekedy negatívnu odozvu preto, lebo sme boli verní Bohu a poslušní evanjeliu?“

Má diabol potrebu ťa zastaviť, zničiť, znechutiť? **Alebo s nami nemá žiadnu prácu?**

Jeden z Pavlových mnohých citátov na túto tému: „**všetci, ktorých chcú pobožne žiť v Kristu Ježišovi, budú prenasledovaní**“ (2Tim 3,12).

Na tomto mieste prichádzame k našim známym trom hebrejským mládencom, žijúcim v babylonskom zajatí za vlády kráľa Nebukadnecara, ktorým veľmi reálne hrozila smrť za neuposlušnosť kráľovho príkazu.

Mohli sa schovať v dave. Ved' čo? Kto by to riešil? Vôbec nikto. Či?

„**Hlásateľ nahlas volal: Prikazuje sa vám, ľudia, národy a národnosti: Vo chvíli, keď začujete zvuk rohu, píšťaly, citary, harfy, lutny, gájd a ostatných hudobných nástrojov, musíte padnúť a klaňať sa zlatej soche, ktorú dal postaviť kráľ Nebukadnecar**“ (v.4-5).

Bolo tam mnoho národov a národností, a každý z nich mal svojich bohov, ktorým sa doma klaňali a ktorých uctievali. Ale keď ide o život! Keď ide o povesť, keď ide o meno, keď ide o „flek“, keď ide o princíp – čo urobíme? Pokloníme sa?

Odpoveď nie je ľahká. Alebo? No tak sa pokloníme, veď to nikto neuvidí. *Nikto to nebude riešiť. Sme v dave, kde sa dá ľahko ukryť.*

Ale zabúdame, že „**Kto je verný v malom, naučí sa byť verný aj vo veľkých veciach.**“ Že je tu niekto, kto sa stále díva a všetko vidí. Tak ako títo traja mladí muži. Sú to malé svetielka v cudzom svete. Mohli sa vytrátiť z davu. Mohli na okamih vydržať a potom pokračovať vo svojich životoch.

Toto sú tie malé detaily, keď prichádzame o Božiu moc, Božie konanie, Božie zázraky. Radšej zmeníme teológiu, že Boh už dnes nekoná tak ako v Novej zmluve, už sa tak neprejavuje. A my nemusíme byť poslušní, verní, zásadoví, my sa **takto potom vyhneme prenasledovaniu a problémom.**

„**Tvojich Bohov neuctievajú a zlatej soche sa neklaňajú**“ (v.12).

Aj keď nás Biblia učí, že máme byť poslušní a úctiví voči tým, ktorí nám vládnu, sa sú nám predstavení a máme sa za nich modliť, **našou prvou povinnosťou je Boh** a poslušnosť len JEMU. Pokiaľ poslúchame a snažíme sa uplatňovať prvé a najväčšie prikázanie – „**milovať jediného pravého Boha celým srdcom, celou dušou, celou silou a celou myslou**“ – nemôžeme preukazovať Božskú úctu

inému bohu, či nejakému zobrazeniu boha.

Kráľ sa rozzúrila, až rozpálila. To sa ľudom stáva, keď je urazená ich pýcha a ješitnosť. Je to pre nás veľmi citlivé a dotýka sa nás, keď niekto nerešpektuje naše názory, našu pravdu, naše postavenie a práva, našu moc. Okamžite ukazujeme, kým sme a že máme právo rozhodovať a ostatní nás musia poslúchať.

Kráľ im ešte ale dal šancu: „*Nebúkadnecar ich oslovil: Je to pravda, Šadrach, Měšach a Abéd-Negó, že neuctievate mojich bohov a neklaniate sa zlatej soche, ktorú som dal postaviť? Teraz, ak ste ochotní vo chvíli, keď počujete zvuk rohu, píšťaly, citary, harfy, lutny, gájd a ostatných hudobných nástrojov, padnúť a pokloniť sa soche, ktorú som dal urobiť, dobre. Ale ak sa nebudete klaňať, v tú hodinu vás hodia do rozpálenej pece. Aký boh by vás mohol vyslobodiť z mojich rúk?*“ (v.14-15).

Odpovedali: „*Na to ti nemusíme odpovedať ani slovo. Keď to musí byť, náš Boh, ktorého vzývame, nás môže vyslobodiť z rozpálenej ohnivej pece, a vyslobodí nás aj z tvojej ruky, kráľu. Ale ak nie, vezmi na vedomie, kráľu, že tvojich bohov nebudeme vzývať a zlatej soche, ktorú si dal postaviť, sa nebudeme klaňať*“ (v.17-18).

Ani ohováranie a zlomyseľnosť niektorých vyššie postavených ľudí, ani nebezpečné hrozby kráľa nezastrašili týchto mladíkov, aby sa uchýlili ku kompromisu so svojim presvedčením. Namiesto toho, smelo a bez váhania podali svedectvo o svojej vernosti voči jedinému a pravému Bohu. Upínali sa k Tomu, ktorý bol ich útočiskom a silou a to s nádejou a vierou.

Vedeli, že Boží hnev nad neposlušnosťou a hriechom je ďaleko horší, ako hnev kráľa.

A tak ako výraz nepodmienenej viery, úplnej dôvery a oddanosti Bohu povedali: „*Ale ak nie, vezmi na vedomie, kráľu, že tvojich bohov nebudeme vzývať a zlatej soche, ktorú si dal postaviť, sa nebudeme klaňať.*“

- To je poslušná viera, ktorá dôveruje Bohu bez ohľadu na dôsledky – „*Kto by si chcel zachrániť život, stratí ho; a kto by stratil život pre mňa, zachráni si ho. Veď čo prospeje človeku, keby aj celý svet získal, ale samého seba by stratil, alebo by si uškodil? Kto by sa hanbil za mňa a za moje reči, za toho sa bude hanbiť aj Syn človeka, keď príde v sláve svojej a Otcovej i (v sláve) svätých anjelov*“ (Luk 9,24-26).

Preto mládenci povedali: „*Boh, ktorého uctieваме, nás bude môcť vyslobodiť*“ (v.17).

- „*ale ak to neurobí*“, nič v našom postoji, vernosti a poslušnosti sa nemení. On je Boh, On vie, čo, ako a kedy je pre nás najlepšie. On rozhoduje.

Nasledoval zázrak, ktorí videli všetci, čo tam boli zhromaždení a aj kráľ pochopil, aký BOH to vyslobodil mládenčov z pece. – „*On povedal: Ja však vidím štyroch mužov voľne sa prechádzať v ohni, a niet na nich stopy porušenia. Ale výzor štvrtého je podobný synovi bohov*“ (v.25).

Babylon, v ktorom žijeme my, je tiež presvedčený o svojej absolútnej moci. Myslí si, že my a naše rodiny patríme do tohto sveta, ale nevie, že my sme obyvatelia inej krajiny. Sme tu len na chvíľu a zákon nášho Kráľa nám horí v srdciach. Práve preto, keď každý tleska nespravodlivosti, ignorancii a neslušnosti, my nepokľakneme. Keď sa vyhrážajú a urážajú nás, nebudeme oslavovať ich bohov. Lebo náš Boh si ctí tých, ktorí ctia Jeho. Budme verní až do smrti. ON sa nás nevzdá a bude nám viesť a chrániť. Sľúbil to.

Stanislav Kocka

Prechádzka púšťou

(Smútok a prázdnota)

„Podďte ku Mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, Ja vám dám odpočinutie“ (Mt 11,28).

Prechádzka púšťou? „*Tak toto ma určite neláka,*“ povieť si iste mnohí. Možno si viete predstaviť prechádzku pod nočnou oblohou posiatou jagajúcimi hviezdami za teplého podvečera, alebo by bola pre vás zážitkom prechádzka po pobreží spievajúceho mora, či alejou voňajúcou lipou. Ale prechádzka púšťou? Len samý horúci piesok, môžeš chytro zablúdiť a ten neustále trápiaci smäd...

A predsa si veľká väčšina ľudí vyberá život na púšti, kde chýba skutočná sloboda, skutočná radosť, skutočný zmysel života. Kde chýba poznanie toho, kto je Darcom týchto nádherných hodnôt. Sú to najvzácnejšie klenoty a čo by ste celý svet prešli a sedem párov topánok zodrali, nikde by ste ich nenašli. Lebo je len Jeden, kto ich vlastní. Lebo je len Jeden, kto ich i tebe môže darovať. Je len jeden. **Je to Ježiš Kristus, Kráľ!**

Nedávno jeden z mojich žiakov napísal vo svojej slohovej práci veľmi smutnú vetu: „*Odkedy sa rozišli moji rodičia, môj život sa zmenil na veľkú púšť.*“

A čo ty, milý priateľ? Neocitol si sa i ty nečakane na púšti života? Keď človeka nevie nič potešiť. Keď nedokáže riešiť svoj problém, ba ani neverí, že sa vyriešiť dá. Keď všetko okolo je smutné až desivé. Keď strach a úzkosť paralyzujú telo i dušu a ty ani len nedokážeš pomyslieť na to, že po búrke môže opäť zasvietiť slnko, že môžeš byť raz opäť šťastný...

Poznám jednu mladú ženu – tragicky jej zahynula nádherná dcéra. Doteraz sa z toho nevie spamätať. Jej život zastal na púšti, je veľmi ťažké posunúť sa k oáze života, kde je dostatok sviežej vody pre telo i dušu.

I môj život bol kedysi na púšti. Moja dcéra prevzala iniciatívu, a tak sa stalo, že mnoho veriacich volalo k Bohu o moje vyslobodenie. A Boh vypočul ich volanie. V jednej, pre mňa nadovšetko prekvapivej, ale najnádhernejšej chvíli môjho života, ma ovial Boží dych a vyviedol z púšte, zaviedol do Božej oázy, kde smiem už mnoho rokov piť z Božích dlaní. Bohu nie je nič nemožné.

Si na púšti života i ty? Zavolaj k Bohu, On sa rád o teba postará a pomôže ti opäť radostne a zmysluplne žiť.

Ježiš Kristus hovorí: „Zlodej prichádza, len aby kradol, zabíjal, hubil Ja som prišiel, aby život mali a hojne mali“ (J 10,10).

„Bez Teba / život je len púšťou ako skala, / človek iba nemá pieseň. / Vďaka Tebe púšť sa riekou stala. / Na krídlach nás nesie / Tvoj Duch pred Tvoj oltár, / Spasiteľ, kráľov Kráľ, / pred Tvoj oltár“ (Peter a Dagmar Mozolovci: Dlhá púšť).

Danka Zubčáková

PROCHRIST LIVE 2018

A Pán pridával na každý deň tých, ktorí boli zachránení (Skutky 2,47b).

Aj tento rok sa pod heslom „**NEUVERITELNÉ?**“ uskutoční ďalší evanjelizačný týždeň **PROCHRIST LIVE – od pondelka 12. do nedele 18. marca 2018.**

Centrálné podujatie bude v Lipsku – s možnosťou prenosu programu jednotlivých večerov so slovenským dabingom.

Hlavnou témou bude **Apoštolské vierovyznanie**, ktoré nás spája s ostatnými kresťanskými konfesiami: Viera v Boha, ktorý stvoril svet a ktorý každého človeka neko-nečne miluje.

Tematický týždeň:

Pondelok	12.3	Boh ma miluje	Štvrtok	15.3	Boh ma zachraňuje
Utorok	13.3	Boh ma chce	Piatok	16.3	Boh ma obdaruje
Streda	14.3	Boh ma hľadá	Sobota	17.3	Boh ma motivuje
			Nedeľa	18.3	Boh ma očakáva

Nemeckí kazatelia **Elke Wernerová** a **Steffen Kern** predstavia nový formát a spoločne prevedú cez jednotlivé prvky večera. Svojou zvestou pozvú ku viere v Ježiša Krista a ponúknu rôzne možnosti, ako na to odpovedať: pre tých, ktorí sa rozhodnú odovzdať svoje životy Ježišovi Kristovi, ale aj pre ostatných, ktorí boli Božím Slovom povzbudení. Nebude už nutný nijaký úvodný program, ale záver večera si môže každý usporiadať stvárniť podľa vlastného uváženia. Prenos z Lipska skončí po modlitbe pri kríži.

Prenos sa uskutoční **cez internetový portál YouTube**, odkiaľ si bude možné programy stiahnuť a potom vo vhodnom čase premietnuť. Kvôli udeleniu prístupu k súborom, bude potrebné sa na odber videa (v dostatočnom predstihu) prihlásiť na našej stránke <http://www.prochrist.evs.sk/index.php/prenosove-miesta>

Ku stiahnutiu videa (pomocou malého programu) sa budete môcť dostať **iba cez jedinečný link**, ktorý Vám po tomto prihlásení každý deň pošleme na Váš mail.

Na spoločné znášanie organizačných nákladov s prípravou tohto podujatia Vás prosíme **poslať primeraný milodar** – napr. finančnú zbierku z jedného z večerov – na náš účet:

Hnutie evanjelických laických pracovníkov, Partizánska 2, 81103 Bratislava, IBAN: SK327500000004020097346, ICO 42322073. Vopred ďakujeme!

Ak by ostali ešte nejaké nejasnosti, môžete sa opýtať na mailovej adrese vivit@vivit.sk alebo mihocpeter@gmail.com.

Prajeme veľa požehnaní pri spolupráci na šírení najlepšej správy na svete!

Za prípravný výbor proChrist Slovensko

Ján Brozman, Ján Jančo, Peter Mihoč a Mikuláš Lipták

TÉMA
TÝŽDŇA:

PRO
CHRIST
LIVE⁹

NE- UVERIT- ELNE

12. – 18. MAREC 2018
ONLINE PRENOS Z KONGRESOVEJ HALY
V LIPSKU(NEMECKO)

PROCHRIST.SK

WWW.PROCHRIST.DE

pro⁹christ
with heart and mind

P.S.

Prosme Pána o požehnanie tejto misijnej akcie, zapojme sa ku jej organizovaniu, pomôžme tak ku prebudeniu aj na Slovensku.

ODKAZY VEDENIA MoS

- ❶ Presné informácie o tohoročnej **konferencii Modlitebného spoločenstva** sú uprostred čísla. Tešíme sa na stretnutie a požehnanie!
- ❷ **Prihlášky, zmeny adries, či odhlásenia tých, ktorí už nie sú členmi**, hláste už Luboslavovi Beňovi – hospodárovi MoS.
- ❸ **Príspevky** (vo výške 7,- € na člena a 4,- € na nečlena/sympatizanta/odberateľa MoSta) treba posilať na náš účet: Modlitebné spoločenstvo ECAV, Palisády 46, 811 06 Bratislava 2; IBAN: SK31 0900 0000 0001 8266 7032 (0182667032/0900). Príspevky zasielajte zásadne iba na tento účet MoS, nie na adresu do Rankoviec! V prípade hromadných platieb treba poslať menoslov platiteľov Luboslavovi Beňovi – hospodárovi MoS ECAV – najlepšie mailom (ecav@rankovce.sk), prípadne poštou na Cirkevný zbor ECAV, 04445 Rankovce.
- ❹ Modlime sa a pomôžme pri organizovaní evanjelizačného týždňa **pro-Christ 2018** v čase 12. – 18. 3. 2018. Bližšie informácie sú v čísle – str. 30 – 31.

Prosíme o modlitby za zdar konferencie: za zbor, ktorý nás prijal; za tých, ktorí nám poslúžia Slovom; za účastníkov, aby boli oslovení a požehnaní; za koordinátorov v ich obetavej práci

VÝZVA

pre účastníkov našej konferencie, ktorí prídu do Badína svojím autom

Kto bude mať ochotu, môže prípadné voľné miesta v aute nahlásiť v dostatočnom predstihu na internete na našej stránke www.modlitby.sk. Tam môžete uviesť počet voľných miest, čas a trasu. Aby sa tam mohli prihlásiť tí, čo by sa mohli s Vami odviezť – vzhľadom na to, že Badín leží mimo rýchlikovej trasy.

Vydáva: Modlitebné spoločenstvo ECAV v SR; **Vedúci MoS:** Stanislav Kocka, CZ ECAV Košice, Mlynská 23, 040 01 Košice, stano.kocka@gmail.com; **Zostavil:** M.Lipták; ViViT s.r.o., Hviezdoslavova 18, 060 01 Kežmarok, tel/fax 052/452 5361, e-mail: vivit@vivit.sk
Grafická úprava: Jana Nemcová; **Tlač a spracovanie:** Alfaprint, Martin